

Başlarken

SAYFA 15

Sizlere Haber Üsküdar'ın ilk sayısıyla merhaba diyoruz. İletişim öğrencilerinin uygulama gazetesi olarak yayın yaşamına başlayan Haber Üsküdar (HÜR), aynı zamanda da üniversitemizin vitrini olma görevini üstlenecektir.

Emek Elllerinden Gidiyor

SAYFA 9

Yaşadıkları yer de iş yerleri de sokaklar. Çoğu zaman gün daha doğmadan yola koyuluyorlar. Atık kâğıt işçileri, yaşamlarını sürdürmek için, sırtlarında çektikleri çekçekle her gün kilometrelerce yol kat etmek zorundalar.

3. Davranış Bilimleri Fikir Festivali

SAYFA 3

İstanbul İl Millî Eğitim Müdürlüğü ve Üsküdar Üniversitesi iş birliği ile düzenlenen 3. Davranış Bilimleri Fikir Festivali'nde lise öğrencileri, eğlenceli ve eğitici bir ortamda, dünyayı değiştirecek fikirleri ile birbirleriyle yarıştılar. Öğrencilerin fikirleri, Üsküdar Üniversitesi Radyo ve TV Stüdyosu'nda teker teker kayıt altına alındı. Geniş kapsamlı festivalin Fen ve Sağlık Bilimleri dalında "Zehirli Mantarı Tespit Eden Kit" ile Sosyal Bilimler dalında "Çocuk Başarısını Arttırma ve Aile Yapısını İyileştirme Hareketi" projeleri birincilik ödülleriyle layık görüldü.

HABER ÜSKÜDAR

Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi

Uygulama Gazetesi Sayı:1 Yıl:1 Temmuz 2016

Üsküdar Üniversitesi 2016 Mezuniyet Coşkusu

■ Üsküdar Üniversitesi, 2015-2016 Akademik Yılı'nda ilk lisans mezunlarını verdi. Ön lisans, lisans ve yüksek lisans öğrencileri, Ülker Sports Arena'da düzenlenen görkemli bir törenle diplomalarını almanın heyecanını yaşadı. Mezuniyet töreninde Üsküdar Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Nevzat Tarhan, öğrencilerine son dersi verdi.

■ İstanbul Ataşehir Ülker Sports Arena'da gerçekleştirilen mezuniyet töreninde, 2 bin 500 öğrenci diploma almanın sevincini ve heyecanını yaşadı. 2012 yılında ilk öğrencilerini alan Üniversite, lisans mezunlarını da ilk defa lisans mezunlarını bu yıl verdi. Törende çekilen fotoğraflara üniversitenin internet sayfasından ulaşılabilir.

■ Yaklaşık 10 bin kişinin katıldığı törende konuşan Nevzat Tarhan, akademik başarı kadar hayattaki başarının da önemli olduğunu vurgulayarak, "Öğrencilerimize pozitif psikoloji ve iletişim becerisi dersleri ile hayat becerileri kazandırmak istedik. Hayatta zor ve sıkıntılı zamanlara karşı aldığımız pozisyon bizi iyiye ve güzele götürür" dedi.

■ Hayatta en önemli şeyin bir amaç olduğunu hatırlatan Tarhan, "Mutlaka bir hedefiniz olmalı. Üniversite sıralarında vermeye çalıştığımız gibi kişinin gelecekle ilgili plan yapması, proje üretmesi ve değerlendirme yapması çok önemli. Hayatta nereye gideceğimizi bilmemiz çok önemli" diyerek; kılavuz niteliğindeki çok değerli öngörülerini, mezunlarımızla paylaştı.

Öğrencilerden Suriyeli ve Türk Çocuklar İçin “İki El Bir Fırça” Projesi: Siz Kimsiniz?

Begüm ÖZTOP

“İki El Bir Fırça”, tamamen gönüllü üniversite öğrencileri tarafından yürütülen bir proje olarak, uygulamaya konuldu. Bu projeye, Türkiye ve Suriye okullarından yaklaşık 90 çocuğun bir araya gelmesi ve iki gün boyunca çeşitli oyunlar oynatılmasıyla başlanıyor. Oynatılan bu oyunlar, çeşitli psikodrama ve sanatsal aktivitelerden oluşuyor. Bu aktivitelerde tek tuval ve tek fırça kullanılıyor çünkü çocukların ortak bir şeyi paylaşmaları ve bu sayede birbirlerini bekleme öğrenmeleri amaçlanıyor.

“Her şey Hatay kampına gidilmesiyle başladı”

Proje gönüllülerinden Nihan Yapar, projenin çıkış noktasını şöyle anlatıyor: “Her şey 4 arkadaşımızın, Yeryüzü Doktorları’yla Hatay Kampı’na gitmeleriyle başladı. Hatay Kampı’na giden arkadaşlarımız, oradaki çocukların neler yaşadıklarına daha yakından tanık oldular. İstanbul’a döndüklerinde ise, Suriyeli çocukların Türkiye’ye aidiyet hissetmeleri gerektiğini düşündüler. Zira Suriyeli çocukların “Ne zaman evimize döneceğiz?” sorularıyla karşılaşmışlar. Bu proje, Suriyeli çocukların Türkiye’deki yaşamı benimsemelerine yardımcı olmak düşüncesinden doğmuştur.”

Böyle bir amaçla yola çıkan gönüllüler, ilk projelerini Yeryüzü Doktorları ve psikososyal ekibiyle gerçekleştirdiler. Projede eşleştirilen çocukların oynadıkları oyunlar, psikiyatristler ve psikologların yardımıyla hazırlandı. Projeye adını veren ve projenin sonunda gerçekleştirilen tuval çalışması da, bu oyunlardan bir tanesidir.

Gönüllülerden Esra Pulcu oyunlar arasından en çok yapboz çalışmasından olumlu tepkiler aldıklarını söylüyor ve devam ediyor: “Yapboz çalışması en güzel sonuç aldığımız çalışmalardan biri. Yaklaşık 25 parça kartonu yapboz şeklinde kesip çocuklara dağıttık. Daha sonra bunlara resim yapmalarını istedik. Çocuklar resim yaptıktan sonra ise hepsini birleştirdik. Türk ve Suriyeli çocukların ortak bir şeyde nasıl birleştiklerini göstermiş olduk. Ortaya çok güzel bir harmoni çıktı. Aslında hepimizin farklı birer parça olduğunu ama bir araya geldiğimizde çok güzel bir şey çıkartabileceğimizi de böylece göstermiş olduk. Bu yapboz çalışması da projenin sonunda yapılan sergide gösterildi.”

Diğer bir gönüllü Nihan Yapar ise “İlk projeden sonra çok iyi tepkiler aldık. Sergilenen tuvaler hem gönüllülerden hem de çocukların aileleri tarafından çok beğenildi. Özellikle Taksim metrosu sergi alanına gelip sergimizi gören turistlerden çok duygulanıp ağlayanlar oldu. Aldığımız bu güzel tepki-

ler projenin ikincisini yapmamızda büyük etkendi. Tabi ki de gönüllü sayımızın fazla olmasının çok yardımı dokundu. Çünkü hepimiz öğrenciyiz ve gönüllüler olmadan böyle bir projeyi devam ettiremeyiz.” diyerek ilk projeden sonra Yeryüzü Doktorlarından ayrılıp bağımsız bir proje yürütmek istediklerini de söyledi. Nihan Yapar projenin devamında arkadaşlıkların pekiştiğini ve çok olumlu tepkiler aldıklarını söyledi.

“Ülkelerine geri dönmeleri neredeyse imkânsız”

Neden çocuklarla çalışmayı tercih ettiniz, sorusuna cevap veren Yapar: “Suriye’deki savaşta en çok mağdur olan taraf bizce çocuklardı. Göç edenlerin %60’ını da çocuklar oluşturuyor ve ülkelerine geri dönmeleri neredeyse imkânsız. Bu çocuklar ileride büyüyecek ve topluma karışacaklar. Hem Suriyelilerin bir arada yaşayabileceklerini görmelerini istiyoruz. Aslında bu duruma alışmak zorundayız. Bizler de ortada böyle bir durum varken en çok çocuklar üzerinde etkili olabileceğimizi düşündük. İşte bu yüzden çocuklarla çalışmak istedik.”

“Siz Kimsiniz?”

Esra Pulcu ise proje esnasında başından geçen bir olayı şöyle dile getirdi: “Bir Suriyeli çocuk yemek sırasında yanıma gelip “siz kimsiniz?” diye sordu. Ben de “Çocuklarla oyun oynamayı seven abla ve abileriz.” dedim. İşte o anda aslında çocukların sadece ilgiye, arkadaşlığa biraz da oyna-ya ihtiyaçları olduklarını anlıyorsunuz. Onların yüzünü güldürebildiğiniz için kendinizi çok iyi hissediyorsunuz.

Projenin her dönem yapılması amaçlanıyor. Yaklaşık 50 gönüllüsü bulunun “İki El Bir Fırça” ekibi yollarına devam etmekte kararlılar. İkinci Kasım 2015’de gerçekleştiren proje sonunda yapılan tuvaler, 5 gün boyunca Taksim metrosu sergi alanında ziyaretçilerle buluştu. Projenin üçüncüsü ise Mayıs 2016’da gerçekleşti.

3. Davranış Bilimleri Fikir Festivali

(HÜR Haber Merkezi) Üsküdar Üniversitesi ve İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü iş birliği ile düzenlenen 3. Davranış Bilimleri Fikir Festivali'nde lise öğrencileri eğlenceli bir ortamda dünyayı değiştirecek fikirleri ile birbirleriyle yarıştılar.

Öğrenciler Üsküdar Üniversitesi Radyo ve TV Stüdyosuna teker teker gelip fikirlerini anlattılar. 84 okuldan katılan 226 proje arasından Fen ve Sağlık Bilimleri dalında "Zehirli Mantarı Tespit Eden Kit" ile Sosyal Bilimler dalında "Çocuk Başarısını Artırma Ve Aile Yapısını İyileştirme Hareketi" projeleri birincilik ödülünü aldı.

Yarışma ve festival heyecanı bir arada

Üsküdar Üniversitesi Çarşı Yerleşkesi'nde gerçekleşen etkinlik ile yarışma heyecanı yaşayan lise öğrencileri, "Hayatı Fark Et, Dünya Değişsin" başlığı altında hazırladıkları projeleri sunmanın yanı sıra; festival kapsamında gerçekleştirilen oyunlara katılıp, konserleri izlediler. Kazanan projeler, günün sonunda yapılan ödül töreninde açıklandı.

Festivalin ödül törenine TBMM Başkanı İsmail Kahraman, Bilim Sanayi ve Teknoloji Bakan Yardımcısı Doç. Dr. Hasan Ali Çelik, Milli Eğitim Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı Dr. Muammer Yıldız, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı Ayşe Kardaş, İstanbul İl Milli Eğitim Müdürü Ömer Faruk Yelkenci ve festivalde yarışan okullardan öğretmen ve öğrenciler katıldı.

"Angut kuşu olmayın"

Açılış konuşmasını yapan Üsküdar Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Nevzat Tarhan, insanın inandığı şeyi hayata geçirdiğini belirterek "Özgün fikirler herkesi etkiler. Bizim bu etkiyi yaratacak fikirleri üreten insana ihtiyacımız var. Gençleri bunun için motive etmemiz lazım. Bu festivalde disiplin ve eğlence kültürünü bir araya getirmeyi hedefledik. Çünkü ideal öğrenme süreci bu şekilde gerçekleşiyor.

Türkiye'de bilim merkezleri açılıyor, bilimle günlük hayat birleşiyor. Bizler bilim dilini insani, ahlâki değerlerle birleştirip dünyaya anlatmalıyız. Katılan her fikir ülkemiz ve bizim için çok değerli.

Davranış Bilimleri alanındaki eğitimiyle öne çıkan üniversite olarak bu festivali çok ama çok önemsiyoruz" dedi. Tarhan, angut kuşu örneğiyle gençleri bilim üretmeye davet ederek sözlerine şöyle devam etti: "Angut kuşu yere inerken her zaman bir tarafını yaralar. Çünkü rüzgâra karşı nasıl pozisyon alacağını bilmez. Zamanın rüzgârını yakalamamız gerekir yoksa angut oluruz."

İstanbul İl Milli Eğitim Müdürü Ömer Faruk Yelkenci de insanın çok yönlü bir varlık olduğunu belirterek, bilişsel, sosyal, duysal ve kültürel gelişimin bilim üretmedeki önemine dikkat çekti. İstanbul Vali Yardımcısı Ahmet Hamdi Usta, Türkiye'de hâkim olan 'Otur icat çıkarma, eski köye yeni adet getirme' söyleminin değişmesi gerektiğini belirterek "Bu konuda kendimize format atamız lazım" diye konuştu.

Milli Eğitim Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı Dr. Muammer Yıldız da festivalin önemine dikkat çekerek dereceye giren projelerin patentlerinin alınması ve üretime dönüştürülmesi noktasında da çalışmalar yürüteceklerini söyledi. Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakan Yardımcısı Doç. Dr. Hasan Ali Çelik de bakanlık olarak daima gençlerin yanında olduklarını hatırlattı. Çelik, "TÜBİTAK ve KOSGEB desteğiyle projesi patent alan kişilere 10 milyona kadar girişimcilik desteği veriyoruz" dedi.

Ödüllerini aldı

9- 10- 11 ve 12'nci sınıf öğrencilerinin her türlü bilimsel ve düşünsel üretimine açık olarak onları bilime teşvik etmek ve fikirlerine sahip çıkmak amacıyla düzenlenen festivalde başarılı bulunan projelere ödüller verildi.

Fen ve Sağlık Bilimleri dalında İstanbul Atatürk Fen Lisesi'nden Deniz Dereli ve Eda Küçüküven, "Zehirli Mantarların Tespiti İçin Yaptığı Pratik Kit" projesi ile birinci oldu. Aynı kategoride Bayrampaşa Bilim Merkezi adına katılan Samiha Ayverdi Anadolu Lisesi ile Çağaloğlu Anadolu Lisesi'nden Işıl Ayan ve Gamze Nur Kosovalı, "Biberiye'nin Etkileri" üzerine yaptıkları çalışmayla ikinci oldu. Özel Esenler Sınav Temel Lisesi'nden Dilan Mergen ve İlayda Akyalçın da "Keten Tohumu" projeleriyle üçüncülük ödülünün sahibi oldu.

Sosyal bilimler dalında ise Sakarya Cemil Meriç Sosyal Bilimler Lisesi'nden Orçun Samet Şentürk, "Çocuk Başarısını Artırma Ve Aile Yapısını İyileştirme Hareketi" çalışmasıyla birinci oldu. Özel Gaziosmanpaşa Şefkat Anadolu ve Fen Lisesi'nden Ceren Zeynep Özkahraman, "Haydi Okulda Türkü Söylemeye" çalışmasıyla ikinci oldu. Fatih Gelenbevi Anadolu Lisesi'nden Ferhat Evin, Zeynep Örenç, Ayşe Betül Akbaş ve Doruk Özcan "Tarihe Dokun" çalışmalarıyla üçüncülük ödülünü kucakladı. Yarışmanın her iki kategorisinde de 11 adet mansiyon ödülü verildi.

13. Kognitif Nörobilim Kongresi

(HÜR Haber Merkezi) Üsküdar Üniversitesi, 13. Kognitif Nörobilim Kongresi'ne ev sahipliği yaptı. Kongrenin bu yılki teması "Hayvan Zihni ve Kognisyonu" olarak belirlendi.

13. Uluslararası Kognitif Nörobilim Kongresi, 19-22 Mayıs 2016 tarihlerinde Üsküdar Üniversitesi Altunizade Yerleşkesi'nde gerçekleştirildi. Bu yılki kongrenin komite başkanlığını Üsküdar Üniversitesi Öğretim Üyesi ve NPiSTANBUL Nöropsikiyatri Hastanesi'nden nöroloji uzmanı Prof.Dr. Oğuz Tanrıdağ yaptı.

Kongre öncesinde Üsküdar Üniversitesi öğretim üyeleri Doç. Dr. Cumhur Taş ve Dr. Celal Şalçini moderatörlüğünde Qeeg, Doç.Dr. Barış Metin moderatörlüğünde fMR ve Üsküdar Üniversitesi NP Feneryolu Polikliniği'nden psikiyatr Doç.Dr. Gökben Hızlı Sayar moderatörlüğünde Nöromodülasyon Teknikleri kursları düzenlendi.

Prof.Dr. Nevzat Tarhan açılış konuşmasını yaptı

20 Mayıs 2016 Cuma günü gerçekleştirilen kongrenin açılış konuşmalarını Üsküdar Üniversitesi Rektörü Prof.Dr. Nevzat Tarhan ve Prof.Dr. Oğuz Tanrıdağ yaptı.

Kongrenin "Antropomorfizm, Etooloji ve Sosyal Kognisyon" başlıklı ilk oturumunda Prof. Dr. Oğuz Tanrıdağ, "Hayvan Beynini ve Davranışlarını Nasıl Değerlendiriyoruz?", kongreye ABD'den katılan etoloji uzmanı İpek Külahçı "Etoolojik Açıdan Hayvan Kognisyonu" ve Barış Korkmaz

"Vahşi Çocuklar" başlıklı sunumlarını gerçekleştirdiler.

"Evrin, Hayvan Kognisyonu ve Kognitif Bilimler" başlıklı ikinci oturumunda Üsküdar Üniversitesi NPiSTANBUL Nöropsikiyatri Hastanesi'nden Doç.Dr. Alper Evrensel, "Hayvanlarda ve İnsanlarda Entorinal Korteksin Evrimi", Üsküdar Üniversitesi'nden Yrd.Doç.Dr. Belkis Atasever Arslan "Balıklarda Spasyal Bellek ve Navigasyon" ve Yağmur Denizhan "Hedef, Teşvik ve Motivasyon: İnsan-Hayvan-Otomat Ekseninde Bir İrdeleme" başlıklı sunumlar yaptılar.

"Özgün Araştırma" başlıklı bir diğer oturumda ise Hilmi Uysal "Bütün Yüz Transplantasyonundan Sonra Yüzde Yanıyan Duyu", Türker Tekin Ergüzel "Doğadan Esinlenerek Geliştirilen Özellik Seçim Yöntemleri ve Uygulamaları" ve Adil Sarıbay "Yüzün Statik Özelliklerinin Sosyal Algı ve Davranışlarla İlişkisi" başlıklı sunumlarıyla konferansa katıldılar.

"Sosyal Kognisyon, Biyoetik, Zihin Teorisi" başlıklı dördüncü oturumda Yağmur Denizhan ve Alper Evrensel başkanlık yaptı. İpek Külahçı, "İletişim ve Öğrenmeyi Sosyal Bağlantılar Önceler", Sermin Kesebir, "Hayvanlarla Kurduğumuz İlişkinin Psikobiyoseksüel ve Psikobiyososyal İzdüşümleri" ve Yrd. Doç.Dr. Barış Önen Ünsalver "Hayvan Bilincinden İnsan bilincine geçişte ölümü bilmek insana özgü müdür?" başlıklı sunumlarını yaptılar.

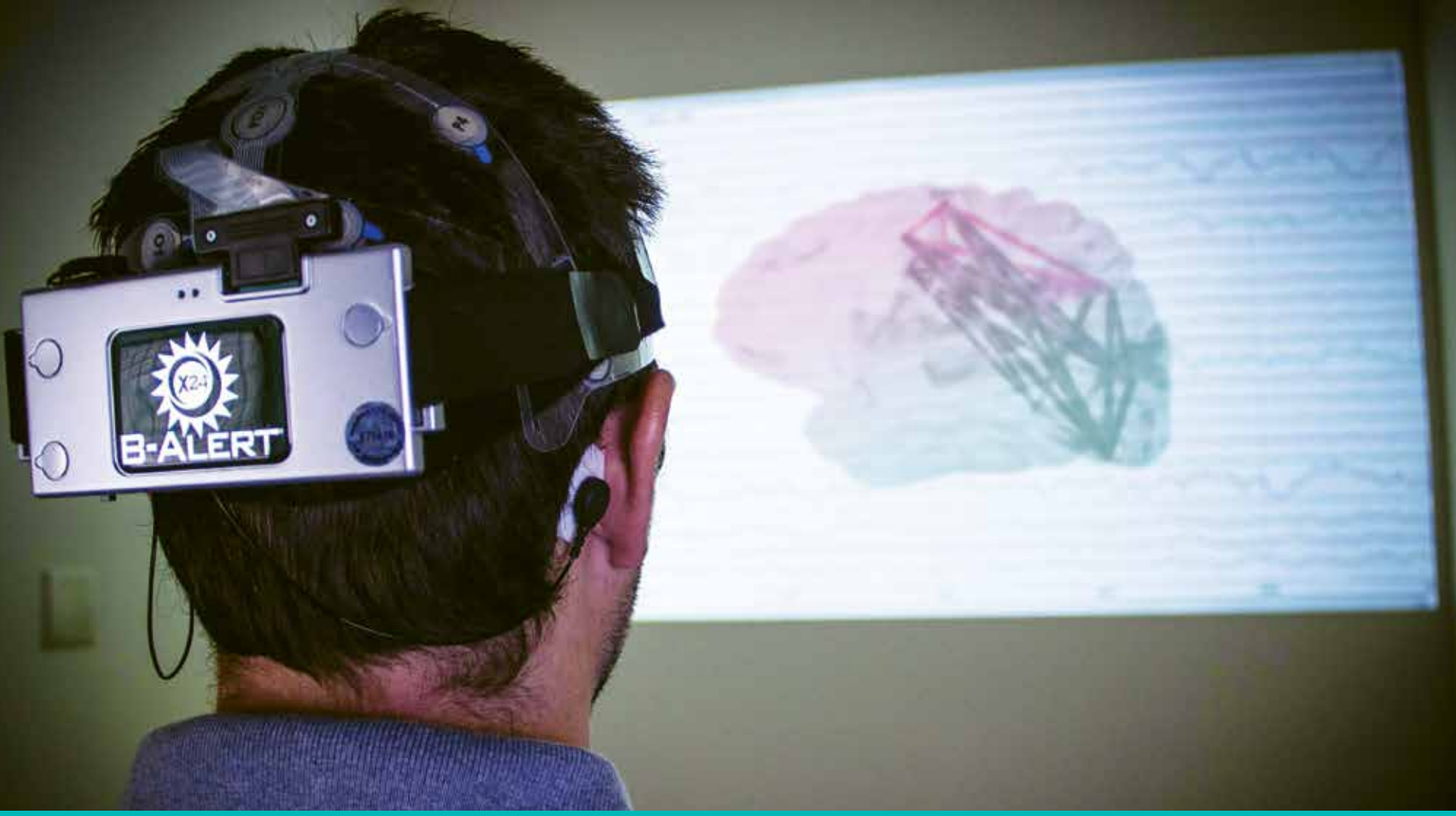
Etkinliğin "Çocuk Kognisyon ve Çocuk Davranışları Nörolojisi" başlıklı beşinci oturumunda Mohammad

Ghaziuddin, "Otizm Spektrum Hastalıkları: Bazı Tartışmalar ve Farklılıklar", Charles Njio, W. Van Grunsven "Beyin Disfonksiyonunun Nörolojik Belirtileri Olarak Arkaik Hareketler", Barış Metin, "Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu'ndaki Ödül Değerlendirme Bozuklukları Üzerine Yapılan Nörogörüntüleme Çalışmaları" başlıklı sunum gerçekleştirildi.

Üç gün süren kongrenin son gününde altıncı ve yedinci oturumlar gerçekleştirildi. Altıncı oturum "Nöropsikoloji" başlığını içeren ve oturuma Öget Öktem "Nörobilim Bakışı Açısıyla Bellek", Duygu Barlas "Çocuklarda Nöropsikolojik Değerlendirmede Güncel Yaklaşımlar", İnci Birincioğlu "İnsan Zihnini Ölçme Çabasının Tarihi" başlıklı sunumlarıyla katıldı.

Kongrenin "Nörobilim ve Davranış Nörolojisi" başlıklı yedinci oturumunda ise Hakan Tekeli, "Koku ve Beyin", Fatma Zehra Keskin Kırzan, "Alzheimer Hastalığında Koku", Celal Şalçini, "Alzheimer Hastalığı Tanısında Amiloid PET Görüntüleme" başlıklı sunumlarını gerçekleştirdi.

Sayısallaşan Bilinçaltı Tepki: Nöropazarlama

Sümeyye YÜKSEL

Yeni çıkaracağınız bir parfümün kokusunun bilinçaltına olan etkisini rakiplerinize oranla nöropazarlama ile daha iyi ölçebileseydiniz nasıl olurdu? Ya da bir kitap çıkaracaksınız ve hangi kapağın daha çok sevileceğine karar veremediniz mi? İşte nöropazarlama size kapaklardaki renk ve desenlerin bilinçaltına olan etkisine dair bir veri çıkarabiliyor. Reklamcılık ve pazarlama sektörlerinde de giderek yaygınlaşan nöropazarlamanın detaylarını inceledik.

Nöropazarlama, pazarlamanın olmazsa olmazı olan insanın ve dolayısıyla da onun beyninin nasıl çalıştığını ve nasıl karar verdiğini bilimsel tekniklerle ölçen bilim-pazarlama alanıdır. Bugün dünya çapında belli yerlere gelmiş büyük firmaların kendi markaları için Nöropazarlama'yı yoğun bir şekilde kullandıkları da bir gerçektir. Tüketicilerin beyninde olup biteni adeta bir resim gibi gördüklerinden bu resim üzerinde istedikleri kurguyu yapabiliyorlar. Elde edilen veriler kıyaslandığında geleneksel araştırma yöntemleriyle bulunamayan fakat nöropazarlama ile elde edilen kesin, net ve bilinçaltından gelen veriler, hem iletişim çalışmalarının kalitesini artırıyor hem de harcanacak bütçenin boşa giden kısmının çok küçük bir orana düşmesini sağlıyor.

Sadece bir kaç yıl öncesinde reklam araştırmaları ile gündemimize giren nöropazarlama araştırmalarının aslında çok daha geniş alanlarda kullanım imkânı mevcuttur. Mesela yeni çıkaracağınız bir parfümün kokusunun bilinçaltına olan etkisini rakiplerinize oranla nöropazarlama ile daha iyi ölçebilirsiniz. Ya da yeni çikolatanızın tadını diğer alternatiflerle birlikte matematiksel olarak yine nöropazarlama verileri ile ölçebilirsiniz. Bir kitap çıkaracaksınız ve hangi kapağın daha çok sevileceğine karar veremediniz mi? Nöropazarlama size kapaklardaki renk ve desenlerin bilinçaltına olan etkisine dair bir veri çıkarabiliyor. Siyasal iletişimde de son yıllarda nöropazarlama araştırmalarını kullanmak için en kritik ve hatta çoğu siyasinin en çok tercih ettikleri metodlardan biri. Yapılan siyasi konuşmanın en etkileyici cümlelerini, kafa karışıklığı ya da hayal kırıklığı oluşturan kısımlarını sözlü beyana dayanmaksızın beyin dalgaları üzerinden tespit edip, konuşmaları buna göre düzenleyebilirsiniz.

Bilim ve Pazarlamanın Evliliği

Nöropazarlama'yı keşfetmek, bu kavramı iyi bir şekilde anlamak ve tüm gerekliliklerini öğrenmek ticari anlamda satış verimliliğini de artırıyor. Bu yöntemi etkili pazarlama stratejileri yaratmak, başkalarını etkileme yeteneğimizi geliştirmek ve ikna edici satış sunumları yapmak gibi birçok alanda kullanabiliriz. Nöropazarlama'ya kısaca bilim ve pazarlamanın birleşme noktası diyebiliriz.

Nöropazarlama satın alma eğilimlerimizi, beynimizin nasıl çalıştığını ve nasıl karar verdiğimizi bilimsel tekniklerle ölçen ve bu ölçümlenen rasyonel verileri açıklamaya çalışan bir sistemdir. Tüketicilerin duygularını analiz ederek, hangi markayı, ürünü, rengi, kokuyu, müziği neden tercih ettiğini saptayabilen bir pazarlama yöntemi olarak da tanımlanabilir..

Pepsi'nin Tadını Severken Coca-Cola İçeriz

Nöropazarlama, daha çok Amerikalıların öncülüğü ile oluşmuş yeni bir pazarlama stratejisi. Amerikalı Nörolog Read Montague bundan beş yıl önce, Amerika'da Coca Cola'nın neden Pepsi koladan daha fazla tercih edildiğini araştıran bir deney yaptı. Bernd Weber, bu deney sırasında gözleri bağlanan deneklerin her iki kolayı da tattığını, Pepsi'nin tadını daha çok beğendiğini söylüyor. Weber, "Birinin Pepsi, diğerinin Coca Cola olduğunu anladıklarında ise birdenbire Coca Cola'nın tadını daha çok sevdiler" sözleriyle, bir marka ile duygusal bağ kurarak olumlu duygular geliştiren tüketicilerin beyinlerinde kimi bölümlerin harekete geçtiğini gözlemlediklerini söylüyor. Yapılan bu çalışma da Nöropazarlama alanına girişte dünya çapında bir öncülük niteliği taşıyor.

Nöropazarlamadaki başarının sebebi; nörolojik, sebeplerle ilgili fizyolojik tekniklerin en uygun şekilde birleştirilmesiyle elde edilen verilerin istatistiksel olarak yorumlanması sonucu ulaşılan kesin sonuçlara dayanır. Buna bağlı olarak, gelecekteki iletişim stratejilerine ve marka geliştirmeye planlamalarına da açık ve net bir şekilde yol gösterici bilgiler sağlar. Günümüzdeki reklamlar, sinema filmleri, web siteleri, mağaza dizaynı, hatta siyasi parti programları geçmişe oranla elde ettikleri yüksek başarılarını nöropazarlamaya borçludur. Çünkü nöropazarlama yukarıda saydığımız gibi insanın beş duyusuna hitap eden çok sayıda alanda kullanılabiliyor. Araştırmalara erken başlayan marka veya kurumlar elde edecekleri bilgi birikimi ile rakipleriyle aralarını açacaktır.

Türkiye'de Nöropazarlama: Ticari Kullanım Alanları

Serdar Erener'in şirketi olan Alametifarika'nın da belli projelerinde kullanılıyor. Pınar Labne bu örneklerden bir tanesi. Ayrıca Fiat'ın reklamlarında da bu yöntem kulla-

nılıyor. Punto Evo'nun ikinci reklam filminin müziği bu yöntemle seçildi. Deneklere aynı reklam filmi iki farklı müzikle izlettirildi. Beyin dalgaları aynı müziğin devamı halinde ilginin azaldığını ortaya çıkardı. Ve sonuçta ikinci reklamın yeni bir müzikle ekranlara çıkmasına karar verildi. Turkcell'in "Hayat Paylaştıkça Güzel" reklamının kısa versiyonu bu yöntemle hazırlandı. Son zamanlarda ise birçok farklı kuruluşa destek veren danışmanlık şirketleri Nöropazarlama alanında da danışmanlık verdiklerini belirtmişlerdir.

Türkiye'de Nöropazarlama: Eğitim

Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde iletişim ve pazarlama uzman akademisyenler ile Türkiye'de bir ilke daha imza atarak Nöropazarlama Yüksek Lisans Programı'nı 2014 Şubat ayı itibarıyla eğitime açmış bulunmaktadır.

"Nöropazarlama İletişimi"Yüksek Lisans Programı, profesyonel pazarda yoğun bir taleple aranan Nöropazarlama uzmanlarını yetiştirerek, pazarlama iletişimi sektörüne nitelikli insan kaynağı sağlama amacını taşımaktadır. Program, pazarlama ve işletme yönetiminden farklı bir yaklaşımla, bu alandaki profesyonel ihtiyaca karşılık verecek, Nöropazarlama iletişimiyle ilgili tüm karar süreçlerinin paydaşı olan, bu alandaki tüm stratejik karar süreçlerinde söz sahibi olan profesyonelleri yetiştirecek. MediaCat de bu alanın Türkiye'deki öncülerinden olup Nöropazarlama alanında 2014 yılında bir sertifika programı düzenlemiş ve yeni bir alan olmasına rağmen güzel bir katılım oranıyla eğitim sürecini tamamlayarak katılımcılara sertifikalarını teslim etmiştir.

Nöropazarlama sayesinde öğrendiğimiz önemli bazı bilgilere bir göz atalım.

Televizyon, radyo, internet vb. alanlarda reklam amaçlı yapılan ürün yerleştirmelerinin %80'i tüketiciler üzerinde satın alma kararını destekleyici herhangi bir etki yapmıyor. Bu da firmaların tüketicileri kendi ürünlerini satın almaya harekete geçirmesi için daha etkili yöntemlere başvurması gerektirdiğini gösteriyor.

Marka logoları tek başına bir anlam ifade etmezken, koku ve ses ile birleşince çok daha güçlü etki yaratıyor. Nivea, Almanya'daki sinemalarda 60 saniye boyunca sahilde koşan insanları, martıları ve balinaları gösterdikten sonra ekrana beliren Nivea güneş yağıyla birlikte sinema salonuna markanın ünlü kokusunu salmış. Böylece reklamın marka bilinirliğine katkısı yüzde 500 artmış. Bir markaya sahip olmanın neticesinde oluşan haz, memnuniyet gibi duyguların beyin üzerindeki uyardıkları alan ile dini duyguların beyin üzerinde uyardıkları alan aynı. Bu yüzden firmalar dini öğelere vurgu yapabiliyor.

Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı ve aynı zamanda Nöropazarlama İletişimi Yüksek Lisans programının değerli öğretim üyesi sayın Prof. Dr. Nazife Güngör ile Nöropazarlama hakkında kısa bir röportaj gerçekleştirdik.

Nöropazarlama'nın Türkiye'de kullanım yaygınlığı nedir?

Nöropazarlama Türkiye'de henüz çok yeni olup reklam ve pazarlama sektörünün sınırlı bir kesiti tarafından kullanılmaya başlanmış durumda. Küçük çaplı da olsa nöropazarlama danışmanlığı yapan bazı şirketler de kuruldu ve kurulma aşamasında. İşin akademik yanında da konunun değeri fark edilmeye başlandı. Bu anlamda Üsküdar Üniversitesi ilk nöropazarlama yüksek lisansını açtı ve alanda uzman kadrolar yetiştirmeye çalışıyor. Son günlerde pazarlamayla ve reklam işiyle uğraşan kuruluşların ve kişilerin fark yaratmak ve rekabette önde olmak için nöropazarlama alanına da yöneldikleri gözlenmektedir.

Nöropazarlama'nın kullanım etiği nedir?

Nöropazarlama konusunda bazı çevrelerde etik kaygı sorunu gündeme getirilmekle birlikte, etik açıdan herhangi bir sorunsal alan oluşmamaktadır. Pazarlama ve reklam işiyle uğraşan kişi ve kuruluşlar, nasıl ki kendi pazarlama stratejilerini geliştirirken nörobilimin olanaklarından yararlanmaktalar, aynı şekilde pazarlama, reklam, tanıtım ve halkla ilişkiler gibi imaj ve marka yönetimi kapsamındaki konu ve sorunlar üzerine çalışan akademisyenler, bilim insanları ve araştırmacılar da yine nörobilimin olanaklarından yararlanarak tüketici veya müşteri konumundaki insanların satın alma karar ve süreçlerini, onlar yararına yönlendirmede ve gerekli bilinci onlarda oluşturmada birtakım kuram, yaklaşım ve kavramlar geliştirmeye çalışmakta, toplumda ve ilgili çevrelerde bu anlamda duyarlılık oluşturmaya çalışmaktadırlar.

Nasıl işlediğini bilmek, onun zararlarından korunma yetisini de birlikte getirmektedir. Dolayısıyla nöropazarlama konusunun etik açıdan sorgulanması gerektiğinin düşünün veya savunan kişi ve çevreler bilmelidirler ki işleyişi, işlevleri, karakteri bilindik hale gelen bir olay, konu ve sorunun, bilinçli ellerde zararları önlenir, yararları öne çıkarılır.

Nöropazarlamanın Üsküdar Üniversitesi'ndeki gelişim süreci nedir ve eğitim programı içeriğinde önemli noktalar nelerdir?

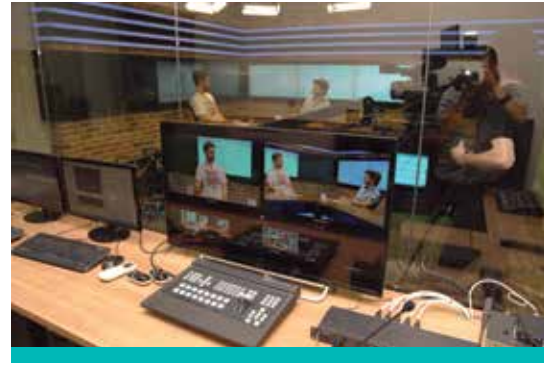
Nöropazarlama Üsküdar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü bünyesinde üçüncü yılında bulunan bir yüksek lisans programıdır. Üniversitenin beyinbilim, bilişsel bilgi, psikoloji ve nöropsikoloji alanında uzmanlaşmış olması böyle bir programın açılmasına uygun alt yapı oluşturdu. İletişim Fakültesinin açılması ve reklamcılık konusunda da ilgili bölümün açılmış olmasına bağlı olarak başkalarından farklı, geleceği parlak, geleceğe dönük istihdam olanakları geniş bir alana girilmesi kararlaştırıldı. Bunun üzerine yurt dışı örnekler üzerinde de ayrıntılı çalışmalar yapılarak programın açılmasına karar verildi. Program, ilk mezunlarını vermeye başlamış bulunuyor.

Programa ilgi gösterenlerin çoğu reklam, pazarlama ve iletişim sektöründe zaten çalışmakta olan kişiler. Kendilerine bir fark yaratmak, geleceğe açılım yapmak ve ileriye uzun vadeli vizyon oluşturmak üzere programda eğitim görmeyi tercih etmiş bulunuyorlar. Program iletişim, pazarlama, nörobilim ve psikoloji olmak üzere dört disiplini temel almaktadır. Ayrıca üniversitede program için gerekli laboratuvarlar da mevcuttur. Dolayısıyla da teorinin ve pratiğin birlikte verildiği, disiplinlerarasılık özelliğine sahip, yeni gelişmelerin izlendiği ve eğitim öğretime aktarıldığı, ileriye dönük bir program olarak nitelenebilir.

Üsküdar Üniversitesi Televizyonu Yayında

(HÜR Haber Merkezi) Üsküdar Üniversitesi Televizyonu yayınlarına başladı.

Üniversitenin Merkez Yerleşkesinde son teknolojiyle kurulan Radyo ve Televizyon Stüdyosu, İletişim Fakültesi Radyo Televizyon ve Sinema Bölümünün uygulamalı eğitim destek birimi olarak hizmet vermekte olup; ayrıca İnternet üzerinden de ulusal düzeyde televizyon ve radyo yayınları yapmaktadır. İletişim Fakültesi ve üniversitemiz Kurumsal İletişim biriminin işbirliğiyle gerçekleştirilen televizyon yayınları,

bir yandan öğrencilerimizin; diğer yandan da toplumun entelektüel düzeyinin yükselmesine katkı sağlayacak nitelikte hazırlanmaktadır. Yapım ve yönetimi çoğunlukla İletişim Fakültesi öğrencileri tarafından gerçekleştirilen programlarla bir yandan da fakültedeki uygulamalı eğitimin desteklenmesi amaçlanmaktadır.

Yayın yaşamının henüz birinci yılı içerisinde bulunan Üsküdar Üniversitesi Televizyonu program içeriklerindeki zenginlik ve çeşitlilikle önemli bir izlenirlik düzeyine de ulaşmış bulunuyor.

G20 Dünya Beyin Haritalama Zirvesi

“Üsküdar Üniversitesi'nden beyni anlama yolunda önemli adım”

(HÜR Haber Merkezi) Beynin sırlarının, Otizm, Şizofreni, Parkinson, Alzheimer ve MS gibi önemli hastalıkların araştırılıp tedavilerinin geliştirilmesi için ABD Başkanı Barack Obama'nın 2013 yılında başlattığı Brain Initiative (Beyin Girişimi) Projesi'nde Türkiye'yi temsil eden Üsküdar Üniversitesi, uluslararası bir sempozyuma ev sahipliği yaptı. 2. G20 Dünya Beyin Haritalaması ve Tedavileri Bilimsel Zirvesi'nde, beyin çalışmalarıyla ilgili son gelişmeler ele alındı ve uluslararası işbirliği için atılması gereken adımlar tartışıldı. Zirvenin sonuç bildirgesi, 15 Kasım'da, G20'nin düzenlendiği Antalya'da dünya liderleriyle paylaşıldı.

Türkiye'nin ilk beyin parkı projesi çalışmalarını yürüten ve beyin hastalıkları konusunda eğitim ve tedavi imkânı sunan Üsküdar Üniversitesi, bu alanda çok önemli bir sempozyuma ev sahipliği yaptı. ABD'nin İnsan Genom Projesi'nden sonra en dikkat çeken projesi olan Beyin Girişimi Projesi'nde Türkiye'yi temsil eden Üsküdar Üniversitesi, 2. G20 Dünya Beyin Haritalaması ve Tedavileri Bilimsel Zirvesi'nde, alanında uzman bilim insanlarını bir araya getirdi.

Üsküdar Üniversitesi Altunizade Yerleşkesi'nde Beyin Haritalama ve Tedavileri Derneği (SBMT) işbirliği ile gerçekleştirilen zirvenin açılış konuşmasını, Derneğin Yönetim Kurulu üyesi görevine getirilen Üsküdar Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Nevzat Tarhan yaptı. Prof. Tarhan, beyin sırlarını çözmek için disiplinler arası işbirliği yoluyla sınırları aşmanın zorunlu olduğunu belirterek, şunları söyledi:

Prof.Dr. Tarhan: “Devrim olacak yenilikler var”

“Bugün, nörobilim tarihinde eşsiz bir gün yaşıyoruz. Beyni anlamamızda devrim olabilecek keşiflere imkân tanıyan teknolojik yeniliklerin olduğu bir andayız. Beyni anlamak tek başına merak uyandıran entelektüel bir misyon ancak uzun vadede beyin sırlarının çözülmesi demek, beyin hastalıkları için yeni tedaviler oluşturulması anlamına geliyor. Beynimizin nasıl çalıştığına dair derinleşmiş bilgimiz olduğunda kendimizi de farklı anlayacağız, hastalıkları

daha isabetli şekilde tedavi edebileceğiz, çocuklarımızı daha etkili şekilde eğitebileceğiz, hukuk ve yönetimde iç görüye sahip olacağız.”

Prof. Tarhan, Beyin Girişimi'nin bu hedeflere ulaşmak için öncelikli olarak, “beyin devrelerini haritalamak, bu devreler arasında oluşan elektriksel ve kimyasal aktivitenin değişken modelini ölçmek, bu devrelerin karşılıklı etkileşiminin uğunu belirterek, “Rakamlar bu konudaki çalışmaların önemini ortaya koyuyor. Üsküdar Üniversitesi olarak bizler de Beyin Girişimi'nin bilimsel vizyonu doğrultusunda Avrupa ve Ortadoğu'da dönüşümsel nörobilimin lider üniversitelerinden biri olmak, bu konudaki çalışmalara öncülük etmek istiyoruz” dedi.

Dr. Kateb: “Beyin Girişimi Projesi ile sağlık giderlerinin de düşürülmesi hedefleniyor”

Beyin Haritalama ve Tedavileri Derneği Başkanı Dr. Babak Kateb de sağlık harcamalarının dünya ekonomisine büyük bir yük getirdiğine işaret ederek, projenin uzun vadedeki hedeflerine değindi. Beyin haritalama tekniğini google map'in çalışma prensibine benzeten Dr. Kateb, şöyle konuştu: “Beyin kaynaklı hastalıkların ülkelere maliyeti oldukça yüksek. Örneğin ABD'de 5,5 milyon Alzheimer hastasının bakım maliyeti 200 milyar dolar. Avrupa'da sadece beyin hastalıklarının ekonomik yükü 798 milyar dolar. Beyin Girişimi projesiyle hastalıkların tedavisinin yanı sıra uzun vadede sağlık giderlerinin düşürülmesi de hedefleniyor”.

“Prof.Dr. Tarhan, Dünya Beyin Haritalama Vakfı Türkiye Merkezi'nin kurulmasında öncülük edecek”

Dr. Babak Kateb, Üsküdar Üniversitesi'nin beyin haritalama ve tedavileri açısından önemli bir projede yer alacağını belirterek “Dünya Beyin Haritalama Vakfı Türkiye Merkezi'nin kurulmasında Prof. Dr. Nevzat Tarhan liderlik edecek ve Türkiye ve Ortadoğu'da G20 Dünya Beyin Haritalama ve Tedavileri Girişimi'ni başlatacak.” diye konuştu.

Yüksek İnsani Değerler Ödülleri Gözyaşları Eşliğinde Sahiplerini Buldu

“200 senedir devam ediyor. Kültürel taarruzda aracı organ eğitim ve medya merkezli propagandadır. Kültürel taarruzda hedef toplumları bir arada tutan değerlerin yıpratılmasıdır.”

(HÜR Haber Merkezi) Üsküdar Üniversitesi, toplumu, doğayı, evreni düşünen, yaşamı ile örnek olan ve ilham veren kişilere bu yıl ilk kez Yüksek İnsani Değerler Ödülleri verdi. Prof. Dr. Mim Kemal Öke, Prof. Dr. Agop Kotoğyan, AFAD Başkanı Dr. Fuat Oktay, Ümraniye Belediye Başkanı Hasan Can, Aşhane Kardeşlik Seferberliği Gönüllüleri ve Sakaryalı fedakâr anne Saniye Altakhan Üsküdar Üniversitesi Jürisi tarafından “Yüksek İnsani Değer Ödülleri”ne layık görüldü. Üsküdar Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Nevzat Tarhan, “Değerleri yaşamak zordur, zahmetlidir, acıdır ama meyveleri ve sonuçları tatlıdır. Zihinlerin sömürgeleşmesine karşı insani değerleri ve kültürel güzelliklerimizi ön plana çıkarmamız gerekiyor.” dedi.

Üsküdar Üniversitesi bu yıl ilk defa “Yüksek İnsani Değerler Ödülleri”ni verdi. Üsküdar Üniversitesi akademik kadrosundan oluşan jürinin; “Adalet, Şefkat ve Merhamet, Dürüstlük, Şeffaflık, Cesaret, Empati ve Sorumluluk, Güven ve Sadakat, Utanma, Alçakgönüllülük, Yardımlaşma, Helalleşme, Selamlaşma, İçtenlik, Bağışlama, Cömertlik, Fedakârlık, Minnettarlık, Çoğulculuk, Katılımcılık, Özgürlükçülük, Hesap Verebilirlik, Uzlaşmacılık, Yenilikçilik, Vefa” şeklinde 24 altın değer kapsamında belirlediği 6 kişi ve kurum ödülleri aldı.

Yüksek İnsani Değerler Ödülleri, toplumsal değerleri ön plana çıkararak bu değerlerin geliştirilmesine katkıda bulunan örnek davranışlar ve bu davranışları gösteren kişilerin ödüllendirilmesi suretiyle insani değerlerin yaşatılması ve geliştirilmesine katkıda bulunulması amacını taşıyor.

Prof. Dr. Tarhan: “Kültürel taarruzun hedefi değerlerin yıpratılmasıdır”

Üsküdar Üniversitesi Altunizade Merkez Yerleşke Nermin Tarhan Konferans Salonu’nda düzenlenen törende açılış konuşmasını yapan Üsküdar Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Nevzat Tarhan, Türkiye ve doğu dünyasının siyasî taarruzdan daha çok kültürel taarruza maruz kaldığını belirterek “Bu durum son 200 senedir devam ediyor. Kültürel taarruzda aracı organ eğitim ve medya merkezli propagandadır. Kültürel taarruzda hedef toplumları bir arada tutan değerlerin yıpratılmasıdır. Toplumu toplum yapan kimliği oluşturan üç şey var, tıpkı insanın şahsiyetini oluşturan üç şey gibi. Bunların ilki ortak hikâye olan geçmişe sahip olmak, ikincisi ortak özgün ideallerin varlığı, üçüncüsü de özgün ve ortak kültürel değerler ve standartların yaşamasıdır” diye konuştu.

Hikmet Barutçugil’e fahri doktora

Ebru Sanatı’nın tanıtımına ve Ergoterapi’de kullanımına katkıları dolayısıyla Ebruzen Hikmet Barutçugil’e Senato tarafından “Fahri Doktora” unvanı verildi. Prof. Dr. Nevzat

Tarhan tarafından cübbesi giydirilen Hikmet Barutçugil, “Sanattan terapiye Ebru alanında yenilik, derinlik ve farklılık içeren, yeni kavramlar üreten, Ebru sanatını gelenekten geleceğe taşıyan çalışmaları nedeniyle “fahri doktora” unvanı aldı.

Üsküdar Üniversitesi tarafından yapılan değerlendirme sonucunda, bu yıl Prof. Dr. Mim Kemal Öke, Prof. Dr. Agop Kotoğyan, AFAD Başkanı Dr. Fuat Oktay, Ümraniye Belediye Başkanı Hasan Can, Aşhane Kardeşlik Seferberliği Gönüllüleri ve Sakaryalı Fedakâr Anne Saniye Altakhan “Yüksek İnsani Değer Ödülleri”ne layık görüldü.

Nerede Hayat Orada AFAD

Afetlerde yürüttüğü başarılı iyileştirme politikaları ile sadece ülkemizde değil, dünyada da pek çok ihtiyacı olan ülkeye düzenlediği başarılı insani yardım operasyonları nedeniyle AFAD ödül aldı. “Nerede Hayat Orada AFAD” sloganı ile afet yaşayan toplumlarda mağdur ve mazlumlara sahip çıkan, alanındaki sistemli çalışmalarıyla iyi bir uygulama örneği olan kuruluşa Üsküdar Üniversitesi Jürisi tarafından Yüksek İnsani Değer Ödülü takdim edilmesi uygun görüldü. AFAD’ın ödülü, Üsküdar Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Nevzat Tarhan tarafından AFAD Başkanı Dr. Fuat Oktay’a verildi.

Öke: “Kızım Nazlı Hilal, bana insan olmayı öğretti”

Prof. Dr. Mim Kemal Öke, down sendromlu çocuklar için yaptığı çalışmalar ve örnek yaşamıyla ödül aldı. Öke’ye engelli gruplara duyarlılığı ve hassasiyeti, diğerkâmlık ve yaptığı farkındalık çalışmaları dolayısıyla Üsküdar Üniversitesi Jürisi tarafından Yüksek İnsani Değer Ödülü verildi. Prof. Dr. Öke’ye ödülünü Üsküdar Üniversitesi Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Mehmet Zelka ve Üsküdar Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölüm Başkanı Prof. Dr. Mithat Baydur verdi.

Örnek yaşamı ile ilham kaynağı oldu

Tüm zorluklara rağmen yılmadan çalışıp kendini mesleğine, ülkesine ve insanlara adanarak yaşam ve kariyer öyküsü ile pek çok kişiye ilham kaynağı olan cildiye uzmanı Prof. Dr. Agop Kotoğyan’a Üsküdar Üniversitesi Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Sevil Atasoy tarafından Yüksek İnsani Değer Ödülü verildi. Prof. Dr. Kotoğyan, ödül nedeniyle çok mutlu olduğunu belirterek Üsküdar Üniversitesi’ne, törene katılan eşi ve kızına teşekkür etti.

Sosyal belediyecilikteki ilkler ödül getirdi

Sosyal belediyecilikteki ilkleri, sürdürülebilir çalışmaları, soyut kültürün gelişimine sunduğu katkı, empati ve sorumluluk, katılımcılık, hesap verebilirlik ile akademik çalışmalara konu olan faaliyetlerinden ötürü Ümraniye Belediye Başkanı Hasan Can da ödül aldı. Üsküdar Üniver-

sitesi Jürisi tarafından Yüksek İnsani Değer Ödülü’ne layık görülen Can’a ödülünü Üsküdar Üniversitesi Mütevelli Heyeti Üyesi Mustafa Ataş verdi. Belediyecilikte 13 yılını doldurduğunu belirten Can, sosyal ve kültürel belediyecilik kavramının akademik alanda bilimsel olarak değerlendirilmesi için üniversitelere çağrıda bulundu. Can 13 yıllık belediyecilik yaşamında aldığı en anlamlı ödülün bu ödül olduğunu söyledi.

Rastgele İyilik Projesi

Üsküdar Üniversitesi Jürisi, toplum yararına faaliyetlerde bulunan gizli kahramanlara da Yüksek İnsani Değer Ödülleri verdi. İstanbul’da akademisyen Yrd. Doç. Dr. Mahmut Karaman’ın öncülüğünde başlayan ve kısa sürede birçok kente yayılan Aşhane Kardeşlik Seferberliği Gönüllüleri de ihtiyaç sahiplerinin sesini duyarak yardım eli uzatan çalışmaları nedeniyle ödüle layık görüldü. Rastgele İyilik Projesi olarak öncü çalışmaları nedeniyle Üsküdar Üniversitesi Jürisi tarafından Yüksek İnsani Değer Ödülü alan gönüllülere ödülü Üsküdar Üniversitesi Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Muhsin Konuk tarafından verildi.

Karnında taşımadı ama kalbinde taşıdı

Yüksek İnsani Değer Ödülü’ne layık görülen bir diğer gizli kahraman ise Sakarya’da fiziksel engelli üvey kızının tedavisi için hiçbir fedakârlıktan kaçınmayan örnek anne Saniye Altakhan oldu. Altakhan, karnında taşımadığı çocuğu kalbinde taşıyarak annesiz kalmış bir evlada sahip çıkması, bunu örgütlü bir mücadeleye dönüştürmesi nedeniyle Üsküdar Üniversitesi Jürisi tarafından Yüksek İnsani Değer Ödülü’ne layık görüldü. Altakhan’a ödülü törene katılan TBMM Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonu adına milletvekilleri Radiye Sezer Katırcıoğlu, Tülay Kaynarca ve Ali İhsan Yavuz tarafından verildi.

En büyük engel toplumda

Devletin engelliler için pek çok başarılı projeye imza attığını belirten Altakhan ancak en büyük engelin toplumda yaşandığını söyledi. Engellilerin en önemli sorunlarının sosyal hayata katılamamak olduğunu belirten Saniye Altakhan, engellilerin sorunlarının duyurulması ve çözülmesi için Engelliler Bakanlığı kurulması gerektiğine dikkat çekti.

Ödüller eğitim bursu ve İyilik Ormanı’nda fidana dönüştü

Üsküdar Üniversitesi Yüksek İnsani Değer Ödülü’nü alanlar adına Şile’deki Üsküdar Üniversitesi İyilik Ormanı’na birer fidan dikilirken; ayrıca aynı isimler için Gazze, Suriye ve Afganistan’dan gelen öğrencilere eğitim bursu da verilecek.

Öte yandan Yüksek İnsani Değer Ödül Töreni, Üsküdar TV tarafından canlı yayınlandı.

Üsküdar Üniversitesi 3. İletişim Günleri

(HÜR Haber Merkezi) Üsküdar Üniversitesi 3. İletişim Günleri, bu yıl 12-13 Mayıs tarihinde Altunizade Merkez Yerleşkede gerçekleştirildi. Üsküdar Üniversitesi'nin geleneksel hale getirdiği program kapsamında birinci günün konusu "Yeni Medya Psikolojisi" iken ikinci günün konusu "Nöropazarlama" oldu.

"Teknolojinin olumsuz etkileri de sorgulanmalı"

Açılış konuşmasını Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Nazife Güngör yaptı. Güngör, ülkemizde ve dünyada iletişim alanında ortaya çıkan yeni konu ve kavramları incelediklerini belirterek "hem iletişim camiasında hem de kamuoyunda bu konulara bir duyarlılık oluşturmaya çalışıyoruz" dedi. Özellikle son yıllarda yeni medya konusunda sürdürülen tartışmaların dijital iletişim teknolojileri ekseninde ilerlediğini, politik propagandadan pazarlamaya ve sosyal medyaya kadar genişleyen etki alanında toplumsal ve bireysel etkilerinin sorgulanması gerektiğini dile getiren Güngör; yeni teknolojilerin doğru kullanılmadığı sürece toplumlara yan etkileri de olabileceğini söyleyerek, İletişim Günlerini başlattı.

"İletişimin yüzde 80'ini duyguların aktarımı oluşturuyor"

Daha sonra söz alan Üsküdar Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Nevzat Tarhan da iletişim günleri sayesinde iletişim alanındaki fikirlerin buluştuğunu belirterek "Namık Kemal fikirleri taşınmaz, iki taşın çarpışmasıyla kıvılcım çıkar, o kıvılcımlarla da hakikatler bulunur. Fikirlerin çarpışması hakikat kıvılcımlarının ortaya çıkmasına vesile olur" dedi. İletişim için diyalog olması lazım, "eşik altı vurguların olduğu", mimik, ses tonu ve beden diliyle olan aktarım iletişimin yüzde 80'ini oluşturuyor. İnsan beyninin iletişim, empati gibi kavramları sonradan öğrendiğine dikkat çekerek "İletişimi de sosyal öğrenmeyle sonradan öğreniyoruz. İlişkilerde güvenli alan oluşturursanız iletişim başlıyor. Bu bireysel iletişimde, ikili ilişkilerde de kurumlar arasındaki ilişkilerde de geçerli. Ben iletişime psikolojik boyut katılmasının, iletişime nörobilimin katılmasını n Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde bir fark oluşturacağını, geleceği yakalayacağını görüyorum. Nöropazarlama da bunun ilk belirtisi" diyen Prof. Dr. Nevzat Tarhan katılımcılar tarafından yoğun bir ilgi ile dinlendi.

"Çocuklarınızın çocukluğunu yaşamasına olanak verin"

Psikolog ve iletişim psikolojisi uzmanı Doğan Cüceloğlu "Yaşam, İlişkiler, Varoluş" başlıklı konuşmasında yaşamın ilk 5 yılını bir ağacın köklerine benzeterek "Ağacın kökleri onun yaşam kaynağıdır. İnsan yaşamının kökleri var mı? Nasıl ki kökler ağacın yaşam kaynağı ise insanın ilk beş yılı da köklerinin, kimliğinin geliştiği dönemlerdir. Bebeklik ve çocukluk çağı çok önemlidir. Hayatın en önemli dönemidir. Yaşam köklerinin geliştiği dönemdir. Çocuk bu dönemde kendi anlam verme sistemini geliştirmektedir.

O nedenle bir insanın anavatanı çocukluğudur diyorum; çocukluğunu doya doya yaşayamamış bir insanın mutlu olması çok zordur. Bir anne babanın en temel görevi çocuklarının çocukluğunu doya doya yaşamalarına olanak sağlamasıdır. O yüzden çocukluğunu doya doya yaşayamamış insanlardan oluşan toplumun çoğunluğu asık suratlı ve öfkeli" diye konuştu. Şehirleşmiş, eğitilmiş kişilerin bencilleştiğini, bunun üzerine düşünülmesi gerektiğini vurgulayan Cüceloğlu aynı

apartmanda yaşayıp birbirine selam vermeyen insanların olduğunu ifade etti.

"Yeni medyayı anlamak için geçmişe bakmak lazım"

Prof. Dr. Korkmaz Alemdar "Yeni Medyanın Toplumsal ve Kültürel Dinamikleri" başlıklı bir konuşma yaptı. Yeni medyayı anlamak için geçmişte kullanılan iletişim araçlarına ve bu alanda yaşanan uygulamalara bakılması gerektiğini belirten Alemdar, "Bugünkü medyayı kullanmak mümkün, geçmişte kullanılan medyayla paralel özellikleri var. Bugünkü yeni medyayı konuşmak, anlamaya çalışmak, irdelemek genç kuşakların işi. Geçmişte yeni olarak nitelenen medyaları gözden geçirirsek bugün karşı karşıya kaldığımız sorunları ve muhtemel çözümlerimiz gereken konuları da belki birlikte düşünebiliriz" dedi.

Dedelerimizin atalarımızın karşılaştığı ilk yeni medyanın gazete olduğunu belirten Prof. Dr. Alemdar, "Gazetelerden sonra hayatımızda yeni olarak karşımıza çıkan araçlar batı dünyasında kapitalizmin geliştirdiği araçların ta kendisidir. Yani farklı bir biçimde gelişen toplumsal dinamikleri Osmanlı toplumundan çok farklı olan toplumların yarattığı gereksinimler haber gereksinimi ve bunu paylaşma gereksinimi gazeteyi ortaya çıkarmıştır. Gazete bize geldiğinde yepyenidir. Bize geldiği andan itibaren de toplumsal sorunları tetikleyen bazen toplumsal sorunları yaratan, bazen var olan sorunları içinden çıkılmaz hale getiren bir araç olmuştur" diye konuştu.

Daha sonra sırayla hayatımıza giren radyo ve televizyonun siyasal erk tarafından bir güç olarak kullanıldığını belirten Prof. Dr. Alemdar, ülkemizde en büyük sorunun bir basın yasası oluşturamamak olduğunu söyledi.

Üsküdar Üniversitesi İletişim Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Nurdoğan Rigel'in moderatörlüğünü yaptığı bir de panel gerçekleştirildi. Panele Koç Üniversitesi Medya ve Görsel Sanatlar Bölümünden, yeni medya konusunda uluslararası çalışmaları bulunan öğretim üyeleri Doç. Dr. Lemi Baruh, Doç. Dr. Zeynep Cemalcılar, Sam Dubberly, Elizabeth Griffin ve Haluk Mert Bal konuya ilişkin önemli saptamalarda bulundular. Ayrıca Nurhan Kavaklı ve Arş. Gör. Özlem Çetin de sunumlarıyla panele katkıda bulundular.

Prof. Dr. Oğuz Tanrıdağ ve Prof. Dr. Sinan Canan ikinci gün konuşma yaptı.

Nöropazarlama konusuna ayrılan ikinci günde Nörobilim Anabilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Oğuz Tanrıdağ ve Prof. Dr. Sinan Canan'ın konuşmalarının yanı sıra nöropazarlama yüksek lisans öğrencileri ve sektörden nöropazarlama uzmanlarının konuşmaları da oldu.

Sektörden ve üniversiteden gelen konuşmacıların yanı sıra Türkiye'de bir ilk ve tek olan Üsküdar Üniversitesi Nöropazarlama Anabilim Dalı yüksek lisans öğrencilerinin katılımıyla bir panel gerçekleştirildi. Nöropazarlama alanında Türkiye'nin ilk eğitilmiş ve resmi belgeli uzmanları olan veya olma yolunda bulunan katılımcılar nöropazarlama eğitimine ilişkin görüş ve deneyimlerini paylaştı. 3. İletişim Günleri, Akbank tarafından gerçekleştirilen kısa film gösterimiyle sona erdi.

Umberto Eco'nun Ardından

Yazar Umberto Eco ölümünün ardından Üsküdar Üniversitesi'nde gerçekleştirilen geniş katılımlı bir söyleşiyse anıldı.

Enes OKKALI, Suphi SÜRMEMLİ

N termin Tarhan Konferans Salonu'nda gerçekleştirilen programda 84 yaşında hayatını kaybeden Eco'yu İletişim Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Nurdoğan Rigel anlattı.

"Eco'nun akademik ve edebi anlamda yani hayatın içinde çok fazla şapkası vardı: Kitapları, makeleleri, dersleri, konferansları, günlük yazıları ve röportajları. En önemlisi de pek çok eserinde, özellikle "Yengeç Adımlarıyla" adlı eserinde öğrencileriyle olan bağına anlattığı yazıları. Evet, öğrencisiyle ölümü bile konuşabilen bir hoca ve böyle dolu dolu geçen bir ömür; bitti. Espresso gazetesinde köşe yazıları vardı, biliyorsunuz. Buradan hareketle "Milan-gonun Baykuşu" ölümsüzlüğe doğru havalandı dersek yanlış olmaz.

Peki bildikleri kadarını yazabildi mi? Bildiklerini yazıya geçebildi mi? Konferanslarında aktarıp anlatılabildi mi? Kesinlikle hayır. İnsanı en çok üzende bu zaten. Çünkü belli ki bildiğinin çok küçük bir yüzdesini yazıya geçirebildi. Düşünceleri konferanslarında, derslerinde ve zihnindeydi. Yazıya geçmeyi ya da anlatılmayı bekliyordu; demlenme dönemindeydi. Böyle bir Rönesans insanı bir daha bu dünyaya uğramı? Kesinlikle hayır. En azından benim görmeyeceğim kesin.

Rönesans bilim insanı diyoruz, çünkü günümüzde uzmanlaşmak ve derinleşmek adına küçük bir saha veriliyor; bu sahada kal, bu saha senin için yeterli, orada derinleşirsin deniyor. Girdiğimiz pek çok doçentlik sınavının yönetmelik maddelerinden ilki de o oluyor, yani "aman ha!" Başka konularla uğraştın mı? diye sorulan bir madde var. Günümüzde bilimin ve akademinin geldiği nokta bu iken akademik hayatı aslında 6 yaşında dedesinin kitap sandığıyla başlayan biri çıkıyor karşımıza. Bir iletişim bilimci olarak, bir gösterge bilimci, ortaçağ ve estetik uzmanı, edebiyat uzmanı, anlatım bilimi uzmanı, yani bir Rönesans bilim insanı. Bu kadar geniş alana yaydığı bilgiyi beş ayrı dilde anlatabilme gücü var. "Hafta içinde üniversitemde profesör, haftasonu da kendimi eğlendirmek için roman yazıyorum" diyen bir Rönesans insanı. Öyle eğlendiriyor ki kendini yazdığı romanlar bir anda 30 milyon, 50 milyon nüsha satılabilir. Ve en tanınanı da "Güllün Adı" oluyor."

İstanbul ve Eco

Eco, Baudolino adlı eserinde, Bizans ve IV. Haçlı Seferini derinlemesine anlatmıştır. İstanbul'a geniş yer ayırdığı bu eserini yayınlamadan kısa bir süre önce, İstanbul'u ilk kez ziyaret etmiştir. Başta roman olmak üzere edebiyatın farklı alanlarında, tarihte, özellikle de Ortaçağ tarihinde, Hristiyanlığın kutsal metinlerinin analizinde ve daha başka alanlarda da çalışmalar yapan Eco 19 Şubat 2016'da hayatını kaybetti.

Modern Zamanların Esareti: Barınaklar

Enes OKKALI

Günümüz dünyası, kendisinden başka canlıya yaşam alanı tanımayan modern insanın çaresizliği ve domusuzluğuyla şekillenmektedir. Kentleşmenin acımasız sonucu olarak doğal yaşam alanlarından sürülen canlıların hayatta kalma mücadelelerine benzer olarak kentleri paylaştığımız sevimli canlılara da şans tanınmıyor. Küçük bireysel uğraşların haricinde toplumsal duyarlılığın da pek gösterilmediği büyük şehirlerin sevimli canlıları, eğer şanslı iseler “Üsküdar Hayvan Barınağı” gibi modern yöntemlerle yönetilen merkezlerde hayatta kalma şansını yakalayabiliyorlar.

Kentleri ve hayatı paylaştığımız hayvanlar için rahat ve temiz bir yuva olabilmeyi başaran Üsküdar Belediyesi’ne bağlı bu hayvan barınağında en uygun sistemin uygulandığı rahatlıkla görülebilmekte. Barınağa gelen hayvanlar rahat edebilecekleri uygun ortamlarda ağırlanırken bakımları ise görevliler tarafından yapılıyor. Standart bir uygulama olarak bulundukları ortamın temiz kalması ve yemlerinin düzenli bir şekilde verilmesinin yanı sıra tedavileri de veteriner hekimler tarafından gerçekleştiriliyor.

Her biri farklı güzellikte olan köpekler için gerekli ön bilgiler alınarak sahiplendirme çalışmalarının da yürütüldüğü barınakta isteyenler için günlük bakım kursları da verilmektedir. Ancak belediye bünyesinde yalnızca bir tane barınağın bulunması kabul edilen hayvan sayısını zorunlu olarak sınırlıyor. Bu da yeni önlemlerin alınmasını zorunlu hale getirmekte; tıpkı gerekli toplumsal duyarlılığın sağlanması ve hayvan sevgisinin küçük yaşlarda kazandırılması gerektiği gibi.

Gözlemlerimizi ve merak ettiklerimizi öğrenmek için barınak çalışanlarına sorduk:

Barınaktaki genel işleyiş nedir?

Başkalarının haber vermesi ya da bizim ekiplerimizin bulduğu köpekler buraya getirilir. Hastalıkları varsa tıbbi müdahalede bulunulur. Hasta hayvanların diğer sağlıklı hayvanlardan ayrı yerde bakılmasına özen gösterilir. Gelen köpekler kısırlaştırılarak aşılanır ve kulaklarına küpesi takılır. Köpek sahibi varsa diye bir hafta bekletilir bir haftanın sonunda sahibi gelmezse sahiplendirilir.

Barınakta kaç görevli var?

Barınağın bünyesinden bir veteriner hekim, bir veteriner tekniker ve altı bakım elemanı çalışmaktadır.

Beslenmesi yasak olan köpekleri de sahiplendiriyor musunuz?

Pitbull gibi beslenilmesi yasak olan köpekleri bünyemizde barındırıyoruz. Çünkü bu tarz köpeklerin tehlikeli olduğu için sahiplendirilmeleri yasaktır.

Tehlikeli ırk olarak nitelendirilen köpeklerin sahipleri bir hafta içinde gelirlerse köpeklerini alabilirler mi?

Böyle bir şey mümkün değil. Ülkemizde bu tarz köpeklerin beslenmesi yasak olduğu için sahiplerine ceza uygulanır.

Bünyenizde barındırdığınız köpekleri neyle besliyorsunuz ve yiyecekleri ne şekilde elinize ulaşıyor?

Hayvanların yemlerini Üsküdar Belediyesi karşılıyor. Bunun yanında çevreden gelen kemikler kaynatılarak köpeklere veriliyor.

Barınağın bünyesinde kaç tane köpek var?

Barınakta sahiplendirmek için 350 adet köpek bulunuyor.

Barınağa getirilen bütün köpekler burada kalıyor mu?

Getirilen köpekler yasa gereği sahipleri çıkmazsa aşıları yapıldıktan ve kulağına küpesi takıldıktan sonra alındığı

bölgeye bırakılır.

Barınağı istediğimiz saatte ziyaret edebilir miyiz?

Hayvanların ihtiyaçlarından dolayı ziyaret için belli saatler belirlenmiştir. Günde iki sefer ziyaret hakkı vardır. Saat 10.00-12.00 ve 13.00-14.00 arası olmak üzere.

Hayvanların sahiplendirilmesi ne şekilde gerçekleştiriliyor?

Uygun hayvanlar kimlik ve tasmalarının getirilmesiyle ziyaret saatleri içerisinde sahiplendiriliyor.

Barınağa getirilen köpekler hakkında kayıt tutuluyor mu?

Buraya gelen bütün hayvanların EK-2’ye (sahipsiz hayvan kayıt defteri) kaydı yapılır ve ne durumda olduğu belirtilir.

İnternet sitesinden hayvanların sahiplendirilmesi ne şekilde gerçekleştiriliyor ve hayvanlar insanlara ne şekilde ulaştırılıyor?

İnternette köpekleri görerek gerekli formu doldurmaları durumunda sahiplendirme yine buradan yapılmaktadır. Köpekleri yollamak gibi bir durum söz konusu değildir. İnternette sadece beğendikleri köpeği ayırtmaları mümkün olabiliyor.

Köpeklerin sahiplendirilmesinde birlikte çalıştığınız kuruluşlar varmı?

Köpeklerin sahiplendirilmesinde çeşitli dernek ve kuruluşların da rolü yadsınmamalıdır. Köpek sahibi olmak isteyenleri yönlendirerek büyük destek olmaktadır.

Tedavisi mümkün olmayan, çevreye tehdit oluşturacak nitelikte hastalığa yakalanmış hayvanlara ne yapıyorsunuz?

İnsan sağlığını tehdit ediyorsa ve hastalığı iyileştirilemiyorsa maalesef veteriner hekim tarafından tutulan raporla en az acı çekeceği şekilde uyutulur. Köpeklerin yasa belirtilen durumların dışında öldürülmesi kesinlikle yasaktır.

Mutluluğu Arayan Bilim: Pozitif Psikoloji

Zeynep TORAMAN

Normal yaşamı daha doyumlu hale getirmeyi amaçlayan pozitif psikoloji, Üsküdar Üniversitesi tarafından düzenlenen 1. Avrasya Pozitif Psikoloji Kongresi’nde tüm yönleriyle tartışıldı. Psikoloji Bölümü tarafından 28-29-30 Nisan 2016 tarihleri arasında ulusal ve uluslararası düzeyde önemli isimlerin katılımıyla gerçekleştirilen kongrenin onursal başkanlığını, Üsküdar Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Nevzat Tarhan üstlendi. Teması “Daha İyi Bir Yaşam İçin Pozitif Psikoloji” olarak belirlenen kongrenin açılış konuşmasını, Üsküdar Üniversitesi İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Hasan Bacanlı ve Üsküdar Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Nevzat Tarhan yaptı.

Pozitif psikolojiye önem verilmesinin aslında psikolojinin

geleceğini yakalamak anlamına geldiğini belirten Tarhan, “Psikoloji denildiği zaman hep patolojiyle uğraşan bir alan olarak görülüyor. İnsanda depresyon varsa normal hale getirmek; psikotik tablo varsa onu normal hale getirmek yani eksiye sıfıra getirmek, olarak anlaşıyordu. Pozitif psikoloji denildiğinde şuna rastlıyorum; genellikle “Pollyannacılık” gibi anlaşıyor hâlbuki pozitif psikoloji bu değil. Eksiye sıfıra getiren psikolojinin ihmal edilmiş bir ayağı var, kişiyi sıfırın üzerine çıkarmak. Kişiyi güçlendirmek, bunun fiziksel tanımlamasını ve metodolojisin gecikmiş ve ihmal edilmiş. Hımanistik psikoloji de bunu doldurmaya çalışmış” dedi.

Duchenne Gülümsemesi’ne sahip olan kişilerin daha uzun yaşadıkları, daha sağlıklı oldukları ve mutlu evlilikleri olduğunu belirten Prof. Dr. Tarhan, “Olaylara daha po-

zitif bakabilen bu kişiler, pozitif psikolojinin tanımlaması içerisindeki kişilerdir. Pozitif psikoloji, kişinin depresyona girmemesi için neler yapılabilir üzerinde çalışır. Kişinin hasta olmaması ve bilimsel standartlar geliştirmek için çalışır. Psikolojiyi duygu, düşünce ve davranış olarak tanımlarız. Pozitif psikolojiye, buna dördüncü D yani değerler eklendi. Burada kültürler önemli, yerel olmadan evrensel olamıyorsunuz. Bir insanın kişiliğini değiştirerek mutlu edemezsiniz. O kişinin kimliğini ve kişiliğini olduğu gibi kabul edeceksiniz. Ondan sonra onun nasıl mutlu olacağına bakacaksınız.” dedi.

Kongrede pozitif psikoloji ile ilgili konferanslar, panel, çalışma grupları, bildiri ve poster sunumları da gerçekleştirildi. Kongre Üsküdar Üniversitesi Televizyonu tarafından canlı olarak yayınlandı.

Ekmek Elden, Emek Ellerinden Gidiyor

Yaşadıkları yer de iş yerleri de sokaklar. Çoğu zaman daha gün doğmadan yola koyuluyorlar. Atık kâğıt işçileri, yaşamlarını sürdürmek, ekmek paralarını kazanmak, kimseye muhtaç olmamak için sokakların görünmeyen emekçileri olarak, sabah akşam demeden kendilerine yönelen bakışlara aldırmadan çalışıyorlar. Öyle ki, sırtlarında çektikleri çekçekle her gün kilometrelerce yol kat etmek zorundalar.

Zehra FİDAN |||||

Emek sektöründen en ağır koşullara sahhip olan atık kâğıt işçiliğinin, yaşadığı en büyük güçlüklerin başında Türkiye’de iş kolu olarak görülmemesi geliyor. Sürekli değişim içinde olan toplumsal şartlar ile hayvancılık ve çiftçilik sekteye uğruyor. Savaştan kaçıp sığınma ortamı arayan insanlar, büyük şehirlere umut bağlayarak göç etmek zorunda kalıyorlar. Hayatlarını kazanabilmek adına ağır koşullara aldırma- dan hayata sımsıkı tutunuyorlar. Her ay asgari ücretin altında sigortasız ve sağlıksız iş koşullarında alın terleriyle geçinmeye çalışıyorlar. Son zamanlarda artan Suriyeli mülteciler yüzünden işlerini kaybetme riski de yaşıyorlar. Kazandıkları az miktardaki parayı da onlarla paylaşmak zorunda kalıyorlar.

Sorunlarına, sorun eklendi...

Sosyal ve ekonomik olarak toplumdан dışlanmış bir durumda olan atık kâğıt işçileri, yeni yasayla çalışma çarkının dışına atıldılar. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, 2011 yılındaki yönetmeliği dayanak göstererek, kâğıt işçilerinden kâğıt alan firmalara tebligat gönderdi. Firmalara, atık kâğıt işçilerinden kâğıt almaları durumunda 140 bin TL para cezası uygulanacağını duyurarak, müfettişler ile denetimler yapıldı. Böyle bir uygulama ile sayıları en az 500 bin olduğu tahmin edilen atık kâğıt işçileri, işsiz kalarak toplumdан tamamen dışlanacak.

Biz de Türkiye’de halen bir iş kolu olarak görünmeyen atık kâğıt işçiliğinin sözcülüğünü üstelenen Geri Dönüşüm İşçileri Derneği Başkanı Dinçer Mendillioğlu ile konuştuk.

2011'deki geri dönüşüm düzenlemesi 2016 yılında tekrardan neden gündeme geldi?

Avrupa Birliği standartları gereği Türkiye'nin yerine getirmek zorunda olduğu bir takım yükümlülükleri var. Ancak yetkililer, Türkiye'nin içinde bulunduğu coğrafi şartları, fiziki durumu, nüfusu gereği yasayı uygulayamadılar. Kâğıt sektörü 2005'ten sonra 2010'lara doğru iyice büyümeye başladı. Para eden bir değer haline gelince de büyük firmaların baskıları yavaş yavaş oluşmaya başladı. Bu firmalar da yasanın Avrupa Birliği standartları düzeyinde olması gerektiğine dair söylemlerde bulundular. Bunu istemelerindeki tek sebep, daha fazla para kazanıp daha fazla atığın kendi bünyelerinde kazanca dönüşmesi idi. Yasa uygulansın diye 2011'de devlete baskı kurarak tekrar revize ettirdiler ve daha ağır bir şekilde hayatımıza kazandırdılar.

Bu yasa üç tane yasağı kapsadı. İlk yasak sizlere, yani bu atığı dışarıya atan kişilere. Toplayıcıya, sokaktaki insanlara gelişi güzel atık veremezsiniz. İkinci yasak, toplayıcıya geliyor. Üçüncü yasak ise, Türkiye gerçeğini biraz daha bildikleri için firmalara yönelik bir yasak getiriyorlar. Aslında bizim elimizi kolumuzu bağlayanda bu yasak olmuştur. Firmalar hiçbir şekilde toplayıcıdan atık alamaz. Bazı esnemeler oldu ama bir takım firmalar bu işteki rantın büyüklüğünü gördükçe herkes kendi sermayesini yaratmaya çalıştı. Bu nedenle yasa, yavaş yavaş 2016 yılıyla birlikte uygulanmaya başladı.

Atık yönetmelikleriyle ilgili olarak 2016 yılında siyasal irade tarafından Avrupa Birliği Doğa ve Çevre Komisyonları oluşturuldu. Türkiye'nin de belirli bir takım taahhütleri var

ama buraya dair bir söz söyleyebilmesi için belirli standartları uygulaması gerekiyor. Bizdeki standartlar hep bir yasak üzerine olduğu için ve bu yasaklar bir anda uygulanmaya başlayınca bu konu binlerce insanı ilgilendirdi. Türkiye, Ocak ayında büyük bir çöp yığını haline dönüştü. Çünkü atıkları kimin aldığı belli değil, kimin attığı belli değil, kimin topladığı belli değil. Biz ise şunu söyledik; "Bu atıkları, sokak toplayıcıları topluyor." Bizim söylediğimiz doğru çıktı. Bu atıkları bu insanlardan başka Türkiye'de toplayabilecek potansiyel bir güç yok. Dolayısıyla yasanın buna uygun hazırlanması gerektiğini söyledik. Bu yasayı belirli bir süre uyguladılar. Toplayıcıya ceza yazmıyoruz dediler ama toplayıcının kendisine birebir değil, firmalara ceza yazdılar. Bir anda sokaktaki binlerce atık kâğıt işçisi, işsiz kalma tehlikesiyle ortada kaldı.

Peki bu iş sektöründe ne kadar insan çalışıyor?

Sokaktaki çalışan insanların kontrol edilmesi zordur. Atık kâğıt sektörü, ortalama 500 bine tekabül ediyor. Ailelerine de kattığımız zaman 2,5 milyonluk devasa bir potansiyel çıkıyor.

Sokakta romantik bir edebiyat yaparak bu iş bir yere varmaz

Atık Kâğıt İşçiliği, Türkiye’de hala iş kolu olarak görülüyor. Bununla ilgili çalışmalar yapılıyor mu ?

Devletin bu konuda yaptığı herhangi bir çalışma yok. Ben yaklaşık 10 senedir toplumsal çalışmalar üzerine araştırmalar yapıyorum ve kendimden başka bu alanda çalışmalar yapan birisini görmedim. Ufak tefek desteklerden bahsetmiyorum. Sokak herkesin ortak kullandığı bir alan ve bu alanı o kadar belirsiz bırakmışlar ki bu belirsizlik iyice bir başıboşluğa yol açmış. Sokağın kendi yarattığı enteresan bir jargonla bambaşka bir dünya oluşmaya başlamış.

Bizim kurduğumuz bir dernek var ve dışardan üye almıyoruz. Sokaktaki kâğıt işçilerinin kendisinin bir öz örgüt-lülüğünü yaratmak istiyoruz. Bu hayata tutunabilmenin yollarını aramalarını istiyoruz. Mesela Ankara'da Çankaya

Belediyesi'nde 18 mahalle bütünüyle kâğıt işçilerine açılacak. Kâğıt işçileri, firma üzerinden çalışacaklar. Böyle bir başlangıç yapalım ki diğer belediyelere örnek olsun. Sigortalı, sosyal güvenceli, belediye logo-lu yani güvenle atık toplayacaklar. Çok zor bir şey deniyoruz. Bu insanlar, 30 senedir sokakta yaşayan insanlar dolayısıyla pek çok şeye açıklar. Yani suistimale açık ha-yatlar var. Biz bambaşka bir şey yapmaya çalışıyoruz. Sokakta romantik bir edebiyat yaparak bu iş bir yere varmaz. Çankaya Belediyesi ile ilk düşümüzü gerçekleştire-ceğiz ve birçok belediyeye örnek olacağız. Her geçen gün sokaktaki insan sayısı ar-tıyor. Savaşın yaşandığı yerlerden göçler başlıyor. Bu göçlerde kendilerini büyük kentlerde anlamlandırıyor.

Göçten bahsettiniz, peki artan Suriyeli-ler ile atık kâğıt işçileri arasındaki den-geyi nasıl koruyorsunuz?

Atık kâğıt işçileri şu anda Suriyeliler'i ezme-ye çalışıyor. O yüzden bir denge sağlanmıyor. Bizim gibi ülkeler sömürü sistemi ile yaşarlar. Kâğıtçı yıllardır ezilmiş, dolayısıyla kâğıtçılar da Suriyeli'yi ezmeye başlıyor. Suriyeliler ucuz işçi gücü olarak ve suç makineleri olarak değerlendirilmeye başlanıyorlar. Şöyle bir bir kâğıtçı düşünün; elinde boş bir çekçekle dolaşıyor.Bu

da malesef, bulunduğu bölgeye hırsızlık için gönderildiği
ön yargısına yol açıyor.

Bizim mücadelemiz görünmez insanların görünür olma mücadelesidir

Medyada, kâğıt işçilerinin suçlu gibi gösterilmesi ötekileştirilmeye yol açıyor mu?

Evet bu durum kâğıt işçilerinin ötekileştirilmesine yol açıyor. Bir insan suç işleyecek olsa zaten kâğıtçılık yapmaz. Ne işi olur çöpte? Tekrar dile getiriyorum, asla romantik sokak edebiyatı yapmayacağım. Bu insanlar sokaktan bulup, sokakta yaşayıp, sokaktan karınlarını doyuruyorlar. Belirli bir bölgedeki atıklar belli kâğıt işçilerine verilse o kâğıt işçileri orayı koruyacaktır. Çünkü kendiliğinden bir aıtlık olgusu oluşmaya başlayacaktır. Oranın düzenli işçileri olacaklardır. Her yer böyle olsa zaten kendiliğinden sokakların güvenliği otokontrol sistemine girecektir. Bu da bir yasayla güvence altına alınsa daha güzel olacaktır.

Dernek olarak, işçilerle nasıl bağlantı kuruyorsunuz?

Yasaya baktığımız zaman atık kağıt işçileri tanımsız durumdadır. Bizim mücadelemiz ise, görünmez insanların görünür olma mücadelesidir. Bu yola ilk çıktığımızda şunu söyledik; “Sadece inanacağız ve bu güce inanırsak bu işi başarabileceğiz ve kanunda da yer alabileceğiz.” Belediye, halk ve toplum nezdinde de kendimizi gösterebileceğimize; bunun için sabretmemiz, mücadele etmemiz, toplumla düzgün ve düzenli bir ilişki kurmamız gerektiğini anlatmaya çalıştık. Geri Dönüşüm İşçileri Derneğimizi, 7 Haziran 2015 tarihinde kurduk ve çok büyük bir potansiyelimiz oluştu. Sokak gibi belirsiz bir alanda da kendi örgütlenmemizi kurmuş olduk. Bu bir ihtiyaçtı, bu örgütlülük ile düzenli toplantılarımızı yapıyoruz. Elimizden geldiğince sokaktaki insanlarla hayatlarını paylaşıyoruz. Son olarak şöyle bir durum var, sizlerle paylaşmak isterim. Atık kağıt işçileri için yasa, tasarı olarak belirmeye başladı ve yakında kanunda yer almaya başlayacak. Bu mücadelede bir katkımız olduysa da ne mutlu bize.

It is not a 'goodbye'

Pablo Alexandre Campos Nieto |||||

Today is my penultimate day, here in Istanbul. Nine months of Erasmus has finished this morning. I can say without fear of making a mistake that perhaps, I had the best nine months of my life. Nine months that have helped me grow and see the world in a different way, so much different than the vision that I had for myself in Spain... As they say, "it is an experience that needs to be lived rather than have it be explained to you."

Giant, crowded, wild, noisy, sometimes calm, modern, traditional... Without bins and still lovely... A beauty, which does not reflect itself in the photos or in the videos... A city that is difficult to call "home" at first but in days and months you grow more and more affectionate until it does turn into your home. In reality, it either adopts you or lets you go. There isn't more. Istanbul is a city of overwhelming contrasts and extremes. On the same Istiklal street, you find 'simit', chestnuts and also, every brand of clothing invented by mankind. More than 3000 mosques call to prayer every day, without exception, while high skyscrapers serve the big businesses of the city. Each day, millions of passengers use its ferries, buses and the metro line and even so, traffic lingers on to late hours of the day. Istanbul's charm, which dazzles you like the merchants of the Grand Bazaar, resides in the contrasts.

It seems like it were yesterday when two students of journalism started this journey. They had no fear of the unknown. With typical doubts of novices, they could never have imagined what they were about to find. The first time in Efes, the first trip by ferry, their first Bomonti, the first night, the first Tuborg, the first time in Hagia Sophia... These remarks could go on forever.

Each moment was worth it. Istanbul offers a lot of landmarks to visit and enjoy: Moda, Taksim, Karakoy, Kadikoy, Sultanahmet square and the port of Uskudar are only a few of many examples. And what to say about sports... People live sports. Everybody has his/her team and I couldn't have it any less (I don't want to say what my team is because I want you to read this till the end). The only time this crazy city seemed quiet was during an important game, as it was waiting for a shout "goal!" at any time.

What really remain with me though, more than the places themselves, are the people with which I have shared these experiences. This is what changed my point of view most of all. I only have words of gratitude for each person that I have known during these months; other Erasmus students and especially the local people I have interacted here. I did not expect to find such pleasant people. So concerned about one another... So respectful and especially, so alive... Wanting to do something for their country in these difficult times...

A stage is ending. Bag to go bag home... In this bag, I won't only be carrying my clothes but also my feelings, my experiences and attitude to live. I have more attitude than I have ever had; attitude to discover and to continue exploring this world with its people and

its culture, and to explain it. The profession goes deep inside although sometimes one does not notice.

I have never liked to give advice to other people and I hope that I have never given an important one, by the responsibility that this comports. I can only tell you to live, to feel and to never fear the unknown. Sometimes this unknown turns into a gigantic "house". As it was said in my region: "it is not a 'goodbye', it is a 'see you later'".

it is a 'see you later'

ISTANBUL: WHATEVER YOU SAY IT IS, IT'S NOT

Pedro Navarro Otero |||||

In 1850, not so long before he wrote "Madame Bovary", Gustave Flaubert took a trip looking for an oriental experience. It was a trip that brought him to Istanbul. Before the French writer left the city, he predicted that Istanbul was going to be the capital of the world in 100 years. Napoleon Bonaparte had also commented along similar lines a couple of decades before. In his famous quote he said, "if the earth were a single state, Istanbul would be its capital".

But their predictions have not come true since then. Istanbul was left in ruins at the end of the Ottoman Empire era and nowadays, the rebuilt city is far from being one of the most important cities in the world. Orhan Pamuk goes deep into this issue in his book "Istanbul: Memories and the City", in which he claims that in 1950's what defines Istanbul is sadness; the sadness that arises from living in the ruins of a lost empire. However, sadness is not what defines Istanbul for me. Of course, there is sadness in Istanbul and there is melancholy as well. Sadness for not having achieved set future goals and melancholy about the better times of the past. But sadness and melancholy are not enough to define the city.

If there is a key word to describe Istanbul, it is contrast. Istanbul is contrast. Istanbul is chaos. Contrast. Chaos. Crowds. Yeah, Istanbul is also crowded and without

this crowd there is not contrast, no chaos. For some people, Istanbul is home and for others, a stop in their journey. There are people who have always wanted to live here and others who just want to run away.

Sometimes I like to walk around the city and look at those contrasts. To look at the chaos created by thousands of people filling the streets, walking slowly, drinking 'çay' and smoking cigarettes in the terraces... Crazyness of traffic, the 'simit' seller shouting and the old lady who yells at you for being noisy in the bus... Gazes at the woman with a short skirt on the subway and the lack of attention when you are dressed in your pyjamas... Dogs and cats walking on the street as a part of the crowd... The man who pets them, the woman who gives them food, and also the girl who runs away from them... There are people going to work in their suits and others who pick up rubbish and pile it in their big bags. There is contrast.

Another word that describes Istanbul is change. The city and its people are in continuous movement, in constant change. Someone said to me once that whenever you came back to Istanbul, something has changed. It doesn't matter if you left for a decade, a year or for just a weekend break at the beach in Kilyos; Istanbul is unstoppably changing.

Well, Kilyos is also Istanbul and there is contrast again. Istanbul is not a city; it's lots and lots of neighbourhoods put together, making up a whole, full of contrast. Some people have told me that they hate Kadıköy because it's so "Anatolian". Others love it because "it's the most modern and European neighbourhood". Pamuk has described this neighbourhood issue in his cited book saying: "It was in Cihangir that I first learned Istanbul was not an anonymous multitude of walled-in lives - a jungle of apartments where no one knew who was dead or who was celebrating what - but an archipelago of neighbourhoods in which everyone knew each other."

For some people Istanbul is a city divided by the Bosphorus in two continents: Asia and Europe. Well, that's true and false. Of course Istanbul is influenced by the oriental culture and its' continuous aim of being occidental. However, it is also true that Istanbul is neither Europe and nor Asia. Istanbul isn't Turkey either. Istanbul is another thing. Istanbul is contrast. Istanbul is chaos. Istanbul is its people. It's sadness and melancholy. The problem with trying to talk about Istanbul is that whatever you say it is, it may be or not.

GÜÇ: NERDEN GELDİ, NEREYE GİDİYOR?

Hilal KARAKAYA |||||

Uzun zaman önce, çok çok uzak bir galaksi-de... Star Wars efsanesi akıllarımıza bu cümleyle kazındı. Günümüz popüler kültüründe büyük bir yere sahip olan Star Wars, sadece sinema sektörü için değil, ucundan köşesinden kapabilen her sektör için bir altın madenine dönüşmüş durumda. Fakat yeni nesil Star Wars filmleriyle arz – talep ilişkisinin tersine dönmesi söz konusu olabilir mi?

Star Wars serisi, en son filmi olan Bölüm VII: Güç Uyanıyor ile gişe başarısının yanında oldukça başarılı bir iletişim kampanyasına da imzasını attı. Filmin ürünleri dünyanın her bir yanında, birçok markette raflarda yerini aldı. Oyuncaktan havluya, kitaptan bardağa, kozmetikten duş perdesine... Akla gelen her ürünün Star Wars temalı bir seçeneği bulunuyor. Tabi burada bir arz talep meselesi bulunduğu oldukça belirgin; Star Wars temalı ürünler seviliyor ki talep ediliyor. Asıl sorun bu ilişkinin tersine dönmüş olma olasılığı. Star Wars galaksisini sırf popüler kültür ürünü olduğu için seven bir hayran kitlesi oluşmuş durumda. Bunun en büyük sebebi olan pazarlamanın gücünü de bu alanda çok iyi bir şekilde değerlendirmek gerekir. Filmler popülerleştikten sonra basılan kitaplar, piyasaya sürülen oyunlar ve çizgi romanlar, bu dönüşümde büyük pay oluşturmaktadır. Genellikle kitaptan filme adaptasyon durumlarında tersi bir süreç görülse de, Star Wars'da bu durum işe yaramış ve küresel boyutta bir pazar yaratmıştır. 2015 yılında son film Bölüm VII: Güç Uyanıyor'un çıkmasıyla birlikte tüm pazarlardaki toplam hasılatın 30 milyar 200 milyon dolar olduğu biliniyor.

Star Wars Efsanesi Nasıl Başladı?

70'lerin Hollywood'unda bilim kurgu filmleri fazlasıyla mevcuttu ve popülerdi. George Lucas ise, kendi kelimeleriyle, "daha ilginç, daha gençlere yönelik ve daha egzotik" bir bilimkurgu filmi yapmak istedi. "Star Wars" adıyla -daha sonra Bölüm IV: Yeni Bir Umut olarak tanınacak- 1977 yılında ilk film vizyona girdi. Bu şekilde Star Wars efsanesi başlamış oldu. Daha sonra üçer yıl arayla Bölüm V: İmparator ve Bölüm VI: Jedi'in Dönüşü beyaz perdede yerini buldu. Böylelikle orijinal üçleme tamamlanmış oldu. Ardından kitaplar, oyuncaklar, radyo programları, televizyon programları, çizgi romanlar çıktı. Star Wars evreni şekillenmeye başladı. 1999'da hayranların bekleyişi sona erdi ve Anakin Skywalker'ın hikâyesinin nasıl başladığını anlatan Bölüm I: Gizli Tehlike seyirciyle buluştu. Yine bu ön bölümler üçlemesi

de üçer yıl arayla vizyona girdikten sonra son buldu. 2008'de Klon Savaşları animasyonu ise Warner Bros. ortaklığıyla yapıldı. Yine 2008'de Klon Savaşları adıyla animasyon dizisi, Cartoon Network'de yayınlanmaya başladı. 2005'ten 2012'ye kadar olan dönemde 4 tane LEGO filmi çekildi. 2012 yılında yayın hakları 4,05 milyar dolara Disney'e satıldı. 2014 yılında Disney'in Asiler çizgi dizisi başladı. 2015 yılında beklenen gün geldi ve sonunda Bölüm VII: Güç Uyanıyor efsanede yerini aldı. Tabii bununla beraber tartışmalara ve eleştirilere de yol açtı. Toplamda 27 Oscar adaylığı olan serinin 7 ödülü bulunuyor. 2016'da ise esas hikâyenin kahramanlarından birisinin, ayrıca bir filminin yaratımı anlamına gelen, bir 'spin-off' olan Rogue One isimli film çıkacak. Ayrıca henüz isimleri belli olmayan, Star Wars evreninin önemli karakterleri Han Solo ve Boba Fett'in filmlerinin de çıkarılacağı duyuruldu.

Beyaz Köle Tüccarına Satılan Evren...

Star Wars'un Disney ile ilk ilişkisi Disneyland'deki Star Tours ile başladı. İlk tur 1987'de açıldı. 2010'da kapatıldı ve geliştirilmesine karar verildi. 2011'de yeniden açılarak ismi Star Tours: The Adventures Continue (Yıldız Turları: Macera Devam Ediyor) olarak değiştirildi. 2012'de Disney'e satılmasıyla beraber işlerin boyutu değişti. George Lucas'ın 'çocuklarım' diye bahsettiği Star Wars'ı satmasının en büyük sebebi teklif edilen para olarak görülüyor. Ancak kendisinin de durumdan pek hoşnut olmadığı gözleniyor. Hatta Charlie Rose ile yaptığı röportajında Lucas, Disney için 'beyaz köle tüccarı' benzetmesini kullandı. Daha sonra özür dilese de bu insanların kafasında soru işaretleri bıraktı. Orijinal üçlemenin devamı niteliğinde yeni bir serinin yapılacağı anlaşmadan önce de belliydi. Lucas'a eğer kendinden yardım istenirse ne yapacağı sorulduğunda ise 'Bu sadece işleri zorlaştıracaktır, çünkü onlar benim yapmalarını istediğim şekilde yapmayacaklar. Bu sadece işleri daha da karmaşık bir hale getirecektir' dedi. Disney'in yolları ayırmasının sebebini ise 'hayranlar için bir şey yapmak istemeleri' olarak açıkladı. Disney'e satılması hayranların da hatırı sayılır bir kısımdan tepki çekti. Son film çıktığında da eski filmlere gönül vermiş bir grubu hayal kırıklığına uğrattı. Yeni filmlerin, eski filmlerin mirasını kullanarak, kâr amacıyla üretilerek Star Wars galaksisine zarar verdiği yönünde düşünceler gelişti.

Hayranlar, Lisanslı Ürünler ve Cosplay

Star Wars, dünyanın her yerinden, her yaş grubundan milyonlarca hayranı olan bir seri ve Hollywood'un en büyük başarılarından birisi olmuştur. Bunun en büyük sebebi neredeyse her jenerasyonun bir üçleme serisine denk gelmiş olması oldu. Filmlerin yani sıra her dönem mutlaka bir çizgi dizi, kitap veya buna benzer bir

uyarlama çıktığı için hedef kitle hiçbir zaman başıboş bırakılmadı.

Neredeyse her ülkede bir resmi fan kulübü olması da cabası. Özellikle 2005'ten sonra genişleyen ve gelişen bu daha yerel hayran toplulukları, pazarlama sektörünün de işine geldi. Özellikle son film tanıtımında her kültüre göre değişik reklamlar görüldü. Örneğin Vodafone, Darth Vader'ın tema müziği olan The Imperial March'i mehter takımına yorumlatarak ses getiren bir reklam yaptı. Farklı tepkiler alsa da, insanların ilgisini çekmeyi başardı.

Yine son filmle beraber bir sürü farklı alandan önemli marka Star Wars temalı ürünleri piyasaya çıkarttı. HP tematik bir laptop çıkarırken, Max Factor, Star Wars koleksiyonunu piyasaya sürdü. Eskiden bu tarz ürünlerin alıcısı belli olduğundan, bu tip ürünler böyle lider markalar tarafından çıkarılmazdı. Daha çok alt kültüre hitap ettiğinden, bu şekilde tematik ürünler bulmak kolay olmazdı. Günümüzde alternatif kültürler popüler kültüre dönüştüğünden markaların böyle adımlar atması da doğal karşılanıyor.

Türkçe'ye "Kostümlü Oyun" olarak çevrilen Cosplay; anime, manga, film ya da oyunlardaki karakterlerin aksesuar ve kostümlerinin kullanılarak anime, manga, film ya da oyunlardaki karakterlerin taklit edildiği performans sanatıdır. Günümüzde bir meslekten çok hobiye dönüşmüştür. Tamamen o karakteri sevdiği için, kendiyi özleştirdiği için onu günlük yaşamının bir parçası haline getiren cosplayer'lar mevcut. Cosplay 2000'li yıllarda bile -özellikle ülkemizde- tuhaf karşılanırken, artık normal bir durum haline geldi. Sokakta yürürken bir Darth Vader veya Yoda görmeniz olası bir şey. Eskiden insanların günlük hayatta giyemeyecekleri kıyafetleri kamusal alanda giyerek sanki utanılacak bir şey olarak gördükleri cosplay, yeni kuşakla birlikte gururla yaptıkları bir şey haline geldi.

Star Wars, günümüzde halen Hollywood'un önemli bir öncüsü olarak yoluna devam ederken, küreselleşmenin getirdiği güçle tüm dünyada gişe rekorları kırarak ve yan ürün satışıyla büyük hasılatlar elde ederek kültürel anlamda birçok toplumun Amerikan toplumunun kültürünü de benimsemesini sağlamaktadır. Öyle ki, popüler olan her şeyi bilme ihtiyacında olanlar için Star Wars sadece ışın kılıcı sallamaktan öteye geçmese de, filmin gerçek hayranları için filmin içinde barındırdığı felsefi öğütler daha fazla önem taşımaktadır.

Star Wars evreninin yeniden yorumlanması, bitmiş olan bir efsanenin tekrar Disney aracılığıyla canlandırılması ve spin-off'lar veya tüketim ürünleri aracılığıyla filmin adının ticari bir ürün gibi kullanılması konularında, filmin yakın hayranlarının görüşleri ise daha eleştirel oldu.

Bu konularla ilgili olarak biz de film serisinin Türkiye'deki fan kulübü olan yildizsavalari.com sitesinden Ateş Çetin ile röportaj yaptık ve Star Wars heyecanını bir de onlardan dinledik.

Star Wars popüler kültürde sahip olduğu bugün kükonumuna nasıl geldi? Bir alt kültür ögesi iken, nasıl popüler kültür fenomeni oldu?

Bu aslında coğrafi konuma göre değişen bir durum. Star Wars'un başarısı aslında biraz zamanlamasında yatıyor. 70'lerin sonu, bilimkurgu dizi ve filmlerinin çok revaçta olduğu bir dönemdi. Star Wars ortaya çıktığı an, Amerika'da popüler kültürün bir parçası oldu ve bu o zamandan beri hiç değişmedi. Daha o zamanlarda bile, orada kostümlü Star Wars hayranları görebiliyordunuz. Alt kültürden popüler kültüre geçiş daha çok bizim ülkemizde gözlemlenen bir durum. Özellikle 2002'de Bölüm II'nin gösterime girmesiyle birlikte giderek artıyor. Bu geçişin sebebi ise, ülkemizdeki Star Wars ürünlerinin çeşitliliğinin artıyor olması.

Son film 7'den 70'e herkes tarafından çok beklendi ve büyük bir coşkuyla karşılandı. Peki sizce neden?

Cevap aslında basit: Herkes hikâyenin devamını merak ediyordu. Bölüm I ile VI boyunca Anakin Skywalker'ın hikâyesini izledik ve çember tamamlandı. Bölüm 6'dan sonrasını anlatan pek çok kitap, çizgi roman ve oyun vardı, yani hayranlar neler olduğuna dair az çok fikir sahibiydi. Fakat Disney bu markayı satın aldıktan sonra tüm bu materyallerin yok sayılacağını ve yepyeni hikâyeler olacağını açıkladı. Tabii bu tüm merakı baştan körükledi ve filmin başarısının en büyük etkenlerinden biri oldu. Daha önce Star Wars'u bilmeyenlerin de dikkatini çekmesi ise, elbette Disney'in dev pazarlama mekanizmasının bir eseri.

İlk film ile son film arasında bu kadar çok benzerlik olmasını nasıl değerlendiriyorsunuz? Sizce orijinallikten neden uzaklaşıyor? Tamamen endüstrileştirme çabası mı?

Filmin prodüksiyon aşamasını takip edenlerin bildiği gibi, yaratım süreci sancılı başladı. Senaryoyu yazacak olan Michael Arndt, yazım sürecinin ortasında görevi bıraktı. Bunun ardından, bu görev Lawrence Kasdan'a verildi. Bu olaya baktığımızda sürecin zaten hasarlı başladığını görüyoruz. 10 yıl sonra yeni bir Star Wars filminin geliyor olması normal olarak tüm dünyada büyük bir beklenti yarattı ve bu beklentiye tatmin edici bir karşılık vermek anlaşılır bir biçimde stres kaynağına dönüştü. Senarist değişikliği sırasında neler yaşandığını ve neden iki film arasında bariz bir benzerlik olduğunu net olarak bilmesek de, önümüzdeki yıllarda bununla ilgili yanıt alabileceğimizi düşünüyorum. Yine de iyimser olmak gerekirse, stüdyo gelen yorumlardan ders çıkaracak ve gelecek filmlerde buna dikkat edeceklerdir.

Disney'e satılmasıyla birlikte filmin felsefi boyutunun yok olması ve ışın kılıçlarının savrulduğu bir meydan dövüşü haline gelmesi hakkında sizin görüşleriniz neler?

Bu görüşe hem katılıyorum, hem katılmıyorum. Doğru, Bölüm 7'de önceki filmlerdeki felsefi derinlik yok. Güç ile ilgili gizemler, film sonrasında hayranların koyu tartışmalara girmesini sağlayacak ikilemler ne yazık ki yok. Yanlış, çünkü Bölüm 7'de tatmin edici bir ışın kılıcı dövüşü yok. Star Wars hayranlarının büyük bir kısmı için Star Wars, ışın kılıcı dövüşü demektir - bunun dozunu düşük tutmak ve hatta tartışmalı bir biçimde (hiçbir eğitimi olmayan Rey'in Kylo Ren'i yenmesi) sunmak, hayranların beğenisini doğal olarak aşağı çekti. Disney, ışın kılıcı düellosu konusunda alt limit olarak Bölüm I'deki düelloyu belirlemeliydi.

Veganizm: Popüler kültür mü, ahlâki bir davranış mı?

Betül ALTU

Veganizm hayvanların malzeme olarak görülmesine karşı başlatılan bir akım olarak bilinmektedir. Genelde vejetaryenlikle karıştırılan bu akım, strict vejetarian (sıkı vejetaryen) olarak da adlandırılabilir. 1944 yılında The Vegan Society kurucusu Donald Watson tarafından ortaya konmuştur. 1944 yılında Donald Watson tarafından öne sürülen bu akım, en basit tanımıyla hayvan kullanımını reddetmek olarak bilinmektedir. Veganlar yedikleri, içtikleri, giydikleri ve hatta ciltlerine sürdükleri ürünler konusunda oldukça hassas davranıyorlar. Herhangi bir canlının rızası olmaksızın bir eşya olarak görülmesine karşı başlayan bu akım, günümüzde halen sürdürülüyor ve büyük bir hızla yayılıyor. Sosyal medyanın yaygınlaşmasıyla bu hız gözle görülür bir biçimde artıyor. Özellikle gençlerin duyarlılıklarını tetikleyen bu akım, çeşitli fraksiyonlarla yayılmaya devam ediyor.

'Etik Veganlık' kavramı bu fraksiyonlardan bir tanesi. Veganlık denildiğinde üzerine konuşulması gereken konular arasında yer alıyor. Bu değer, hissedebilen canlıların mal ve kaynak olarak görülmemesi üzerinden hareket ediyor. Bu yaklaşıma göre, hayvanlar da insanlar gibi duygu, düşünce, zekâ türünde bilişsel düzeylere sahip. Bu bakış açısına göre, bir insanın ölümle baş başa kaldığında hissettikleri neyse hayvanların kaynak olarak görüldüğü her alanda hissettikleri aynı. Bu bakış açısında, kendilerini etik vegan olarak tanımlayanlar, hayvanların da insanların sahip olduğu gibi temel hak ve özgürlüklere sahip olması gerektiğini savunuyorlar. Köleliğe karşı atılan bu adımlarla benzerlik göstermekle birlikte, insanların da temel hakkı olan "başkalarının mülkü olarak görülme hakkı" sağlam bir dayanak yaratmaktadır.

Liberalizmin Şımarık Çocukları

Sosyal medyanın bir getirisi olarak, veganizmin yayılması günümüzde çok daha hızlı hale gelmiş bulunuyor. The Vegan Society'nin son yıllarda yaptığı çalışmalara göre, Youtube kanalları vasıtasıyla birçok kişi veganlığı tanıdı ve vegan olmaya karar verdi. Veganizmin sosyal medyada görünür olmaya başlamasıyla birlikte büyük kitlelerin akıllarında soru işaretleri oluştu. Hatta veganizme karşı oluşturulan gruplardan söz edilmeye başlandı. Sol fraksiyonlardan gelen tepkiler de çığ gibi büyüdü ve bir karışık önerme olarak "liberalizmin şımarık çocukları" gibi adlandırmalar yapıldı. Durum bu hale gelince, akıllarda oluşan sorulardan bir tanesi de veganizmin popüler kültür ögesi mi yoksa etik bir karar mı olduğu olmuştur. Bu duruma veganizm çerçevesinden bakıldığında popüler kültür ögesi olması bile önemli bir gelişme. Çünkü veganlara göre bir kişinin bile vegan olması, milyonlarca hayvanın kurtulması anlamına geliyor. Sosyalist yaklaşımdan bakıldığında ise "güçlü olanın güçsüz olanı ezmesi veganlıkla reddedilmekte" ve yine "liberal sisteme karşı bir adım atılmaktadır". Buna karşın veganların Facebook'ta kurduğu gruplar-

da, veganlığın ucuz ve kolay olduğu konusunda ikna edici paylaşımlar yapıyor. Veganistanbul gibi veganların kurduğu gruplarda, vegan olmak isteyenlerin soruları anında cevap buluyor.

Sömürüye Ortak Olanlar: Vejetaryenler

Etik sebeplerle vegan olan kişiler; süt endüstrisi, kürkün elde edilmesi, yün kırılması, dericilik gibi faaliyetler göz önünde bulundurarak, vejetaryenlerin et yemesinin anlam ifade etmediğini savunuyor. Bu durum vejetaryenler tarafından her ne kadar saldırgan karşılanan bir tavır olsa da duruma tarafsız bakmak gerektiğinde, süt endüstrisinde, tavukların yumurtalarının çalınmasında, arıların kış için depoladıkları erzak olan balın çalınmasında, etin elde edilmesi sırasında gerçekleştirilen sömürünün aynısı gerçekleşiyor. Yani ineklerin zorla hamile bırakılması aracılığıyla elde edilen sütü vicdanen kabul edebilen bir kimse, ineklerin, tavukların ve balıkların etini yemese de hayvan sömürüsüne ortak olmuş oluyor.

Vejetaryenlerin veganlardan ayrıldığı en önemli nokta elbette ki süt ürünleri, deri-yün vb. giyim eşyaları, hayvanlar üzerinde test edilmiş kozmetik ürünleri kullanmaları. Veganlara göre, özellikle etik sebeplerle vegan olmuş kişilere göre, bu durum sömürüye ortak olmak, sömürüyü desteklemek. Hatta bir navegan (non-vegan) hayatı boyunca ne kadar hayvan sömürüsü yapıyorsa, bir vejetaryen de yaklaşık olarak aynı oranda hayvan sömürüsü yapıyor. Çoğu radikal vegana göre, vejetaryenlik bir geçiş aşaması olarak görülmemeli, aksine sömürünün parçası olmaya devam etmeden doğrudan vegan olunmalı. Bu da okumalarla, belgesellerle ve halka açık tartışmalarla anlatılmaya çalışılıyor.

Büyükbaş-küçükbaş hayvancılık, sütçülük, arıcılık, kürkçülük, dericilik, ipekçilik, balıkçılık vb. birçok iş kolu, bu anlamda hayvan sömürüsüne ortak olmakta, hayvanların mal, kaynak olarak görülmesinde sakınca duymamakta. Halbuki köleliğin sona erdiği günümüz dünyasında, hayvanların hala köle olarak kullanılması, ahlaki değerleri olan insanlar tarafından düşünülüp tartışılması gereken bir konu. Çoğu vegan düşünürüne göre ise insanların dünya üzerindeki sistemin dayattığı sömürüyü bu denli kanıksamış olmasının başlıca sebebi, günümüzde halen sürdürülen sömürgeci hayvan köleleştirme politikaları...

Bu kızlar kurban değil, onlar birer kahraman...

Büşra AŞÇI |||||

Deniz Gamze Ergüven'in ilk uzun metrajlı filmi Mustang, Türkiye'deki kadınların, özellikle de genç kızların yaşadığı baskıları ele alıyor. Fransız-Alman-Türk ortak yapımı olan film, annesini ve babasını kaybettikten sonra amcaları ve babaanneleriyle Kastamonu'da yaşayan beş kız kardeşin, tek bir olayla hayatlarının nasıl değiştiğini anlatıyor. Filmde, özgürlükleri için savaştan Mustang kızlarının hayatları masalsı bir şekilde beyaz perdeye yansıtılıyor. Filmin başrollerinde Güneş Nezihe Şensoy, Doğa Zeynep Doğuşlu, Elit Işcan, Tuğba Sunguroğlu, İlayda Akdoğan, Nihal Koldaş ve Ayberk Pekcan yer alıyor. Filmin yönetmeni ve senaristi ise, Deniz Gamze Ergüven.

Her şey beş kız kardeşin okul çıkışı denizde erkek arkadaşlarıyla oynadıkları masum bir oyunla başlıyor. Bu oyun kasaba halkı tarafından edepsizlik olarak yorumlanıyor. Beş kız kardeşlerin hayatı, bu noktadan sonra onları bir an önce evlendirmeyi hedefleyen tutucu zihniyetin etkisi altına giriyor.

Kendi ayakları üzerinde duran kadınlar...

"Mustang", her şeyden önce bir başkaldırının, yaşanan her türlü baskıya karşı direnmenin öyküsü. Filmde hüznün yanında umut dolu bir haykırış da var. İnebolu'da yaşayan beş yetim kız kardeş erkek arkadaşlarıyla oynadıkları oyunla birlikte kasaba halkı tarafından çok çirkin muamelelere tabi tutuluyorlar. Kızların bu oyunla hayatları hiç düşünemeyecekleri kadar değişiyor ve girdikleri tatil onlara ev hapsi oluyor. Evin pencerelerinde yükselen demir parmaklıklar, komşu kadınların gelip verdiği ev hanımlığı dersleri, çirkin giysiler ve sonucunda görücü usulü ile evlendirilen kızlar...

Bu sert hikâye ancak bu kadar masalsı anlatılabilir...

Mustang, pek çok kadın meselesine değiniyor fakat bunu çok yumuşak bir şekilde anlatıyor. Bu kadar sert olan bir hikâye, konunun işleniş biçimiyle ve kızların birbirleriyle olan güçlü ilişkisiyle seyirciyi çok sarsmadan etkilemeyi başarıyor. Filmde hüznün var fakat onun yanında umut da var ve bu da hikâyeyi yumuşatıyor.

Deniz Gamze Ergüven, filmde beş bacaklı, beş kafalı tek bir karakter oluşturmak istiyor. Bundandır ki kız kardeşler arasında net olarak karakter değişikliği göremiyoruz veya değişikliği bulmak seyirciyi bırakılıyor. Filmin en küçük karakteri Lale (Güneş Nezihe Şensoy), içlerinde isyanı ve kaçma dürtüsü olan en baskın karakter. Lale, filmin sonunda aslında sadece kendisi ve Nur için bir savaş veriyor. Bu savaş bütün Mustang kızları için oluyor.

Oscar adaylığı yanında filme birçok ödül...

Film, ilk olarak Cannes Film Festivali'nde aldığı "Label Europas Cinema" ödülüyle dikkatleri üzerine çekiyor. Mustang ayrıca Fransa'nın Oscar'ı olarak bilinen Cesar Sinema Ödülleri'nde 'En İyi Senaryo', 'en iyi ilk film', 'En İyi Müzik', ve 'En İyi Kurgu' ödülleri alıyor. Daha sonra Türkiye'nin konuk ülke olarak yer aldığı Meksika'daki 18. Guanajuato Film Festivali'nde Mansiyon Ödülü verilen film, 21'inci Saraybosna Film Festivali'nde de "En İyi Film" ödülünün sahibi oluyor. Aynı festivalde filmin beş genç oyuncusu "En İyi Kadın Oyuncu" ödülünü alıyor. Film son olarak Fransa'nın 'En İyi Yabancı Film' dalında Oscar adayı oluyor. Türkiye'de yabancı film dalında ilk beşe giren tek film olarak hafızalara kazınıyor.

Kadını, kadın anlatmalı...

Mustang filminde kadının gücünü ve başkaldırısını görüyoruz. Bu tür filmler çoğaltılmalı ve kadını kadın anlatmalı. Yönetmen Deniz Gamze Ergüven, dünya sinemasının güçlü kadın figürlerine ihtiyacı olduğunu belirtiyor ve ekliyor: "Erkeklerin gözünden anlatılan kadın figürleri artık yeterli olmuyor. Çünkü erkeklerin gözünden anlatılan kadınlar, sürekli obje olarak gösteriliyor."

Filmin seveni olduğu kadar sevmeyeni de çok var. Bu da geleneksel yapının olumsuzlanarak gösterilmesinden kaynaklanıyor ve evrensel bir noktaya dokunuyor. Bu yüzden de Cannes'da birçok değişik ülkelerin distribütörleri tarafından, "biz sizin filminizi kendi ülkemizde de göstereceğiz" diye anılmış.

Film, adını ise Kuzey Amerika'nın uçsuz bucaksız çayırlarında koşturan vahşi atlardan alıyor. Bu sebeple, 88. Oscar ödülleri adayı Mustang filminin iki oyuncusu, Sonay karakterini canlandıran İlayda Akdoğan ve Lale karakterini canlandıran Güneş Nezihe Şensoy ile keyifli bir röportaj gerçekleştirdik. Vahşi atlar gibi uzun saçları ve özgür bedenleriyle kadın olma yolunda ilerleyen beş kız kardeşin hikâyesini bir de kendilerinden dinledik.

Oyuncu olarak sizi seçme sebepleri nelerdi?

İlayda: Bu aslında aramızdaki kimyadan kaynaklanıyor. Gerek görünüşümüzün benzerliği, gerek aramızdaki enerji. Deniz (filmin yönetmen ve senaristi) hep beş bacaklı, beş kafalı bir figür oluşturmak istemiş ve biz bir araya geldiğimizde her şeyin yerine oturduğunu söylüyor. Buna katılıyorum çünkü ajansa hemen gidip, sonrasında Mustang'e seçilmedim. Farklı farklı kızlarla bir araya geldik. Bu süreç çok uzun sürdü. Bu sırada Deniz farklı farklı kombinasyonlar yapıyormuş, biz habersizdik tabii. Gerçekten aramızda farklı bir bağ oluştu, gerçek bir bağ.

Güneş: Yönetmenimiz daha önce deneyimimiz olup olmamasını dikkate almadan seçmeleri yaptı. Bizlerdeki oyunculuk potansiyelini ve hayal gücümüzü gördüğünü söyledi. Bu yüzden bize güvenip bu rolleri verdi. Tabii biz de ona bu konuda güvendiğimiz için, çok rahat ve sevgi dolu bir ortam oluştu.

Mustang nasıl karakterli kadınları anlatıyor?

İlayda: Bu filmde kadınlar kurban değil, kahramanlar. Ben senaryoyu ilk okuduğumda, verdikleri tepkileri; buldukları her delikten kaçmaya çalışmalarını çok sevmiştim. Bu kızlar çok güçlü karakterler. Özgürlükleri uğruna savaşmaktan çekinmiyorlar, kaçmıyorlar.

Güneş: Kadınları mağdur olarak değil, kahraman olarak anlatıyor. Güçlü, dik başlı, cesur ve istediği şey için savaşan kadınları anlatıyor.

"Ben de Lale gibi başkaldıran ve inatçı biriyim."

Rolünüzde kendinizden bir şeyler buldunuz mu?

İlayda: Çok şey! Sonay da, benim gibi özgürlüğüne düşkün ve kural tanımaz bir kız. Aynı zamanda önüne gelen durumları kendisi için fırsata çeviriyor. Ben de öyleyim. Bir durumdan memnun olmadığımda, bunu fırsata çevirecek bir yer ararım kendime.

Güneş: Lale'ye benziyorum ama farklı yönlerimiz de var. Ben de Lale gibi başkaldıran ve inatçı biriyim. Haksızlığa hiç gelemem ve Lale'nin onlara yapılan haksızlıklara verdiği tepkiler, benim için çok doğaldı. Fakat onun gibi ağaçlara tırmanıp, toprakla oynayan biri değilim. O konuda biraz fazla titizimdir. Ancak filmin gerektirdiğini de yaptım.

Filmin bu kadar ödül alıp başarılı olmasının sırrı nedir?

İlayda: Bence bunun sebebi filmin sadece Türkiye ile sınırlı bir konusunun olmaması. Çünkü bu evrensel bir mesele. Erkek egemen toplum, çocuk evliliği, taciz, tecavüz dünyanın her yerindeki sıkıntılar. Bu yüzden gittiğimiz yerlerde filmin gösteriminden sonra Afrika'da yaşayan bir kadında, Çin'de yaşayan bir kadın da ya da Amerika'da yaşayan bir adam da gelip bu beş kızın öyküsüne ortak olabiliyor. Aslında hepimiz aynı dertten muzdaripiz.

Filmde en etkilendiğiniz sahne hangisi?

İlayda: En çok etkilendiğim sahnelerden biri maç sahnesiydi. Daha doğrusu bu benim en sevdiğim sahne. Kızların o hapisneden kaçmış olmalarına çok mutlu oluyorum ve öyle eğleniyorlar ki çekmesi de çok eğlenceliydi izlemesi de hala çok eğlenceli. Etkilendiğim sahnelerden bir diğeri ise Ece'nin yemek masasında kızlara şakalar

yapması ve arkadan gelen kadın iffetli olacak konuşmasının olduğu sahne. Ha bir de son sahne! Lale'nin o otobüste uyurken rüyasında bizim Yasin'in kamyonetinin üstündeki hallerimizi görmesi.

Güneş: Nur ve Lale'nin yatakta yüzdüğü sahneyi çok seviyorum. Çünkü çok duygusal bir sahne. Hem üzücü, hem umut dolu. Dışarı çıkamıyorlar ama çok güçlüler ve mutlu olmaya çalışıyorlar. Bu da bence sahneye çok güzel bir hava katıyor. İlk izlediğimde sevineyim mi, üzüleyim mi bilemediğim bir sahne.

Beş kız kardeşin gerçek hayatta uyumu nasıl?

İlayda: Ne görünüyorsa o desem yeridir. Birbirimizi çok seviyoruz, bazen de birbirimize sinir oluyoruz. Yani gerçekten kardeş gibiyiz. Birlikte olduğumuz zamanlar günün sonunda; hatta tüm gün boyunca, durmadan dip dibeyiz. Her dakika bu kimin ayağı bu kimin bacağı modundayız. En güzeli de Whats-App'tan, Snapchat'ten ne kadar konuşuyor olsak da, her bir araya gelişimizde bu halimizden bir şey kaybetmeyişi-miz. Mesela Oscar'dan önce Amerika'daydık. Döndük 1 hafta İstanbul'da durduk ,sonra Amerika'ya geri gittik. 1 hafta sonra bile sanki 1 yıl görüşmemiş gibiydik.

Güneş: Gerçek hayatta da tamamen kardeş gibiyiz. Hep sevgiyle birbirimize sarılıyoruz ve birbirimizi sık sık arıyoruz, konuşuyoruz. Böyle bir ilişkimiz olduğu için çok mutluyum ve film bittikten sonra da kopmamış olmamız, hala konuşuyor ve görüşüyor olmamız beni çok mutlu ediyor. Hepimiz bir araya geldiğimizde sanki hiç zaman geçmemiş gibi hemen gülüşmeye başlıyoruz.

"Hepimiz sarılıp mutluluktan ağladık."

Cannes Film Festivali'ndeki duygularınızı anlatır mısınız?

İlayda: Çok klişe olacak biliyorum ama anlatılmaz yaşanır muhabbeti var ya işte o! Muhteşemdi. Öyle şanslıydık ki! İlk kez yurt dışına çıkmıştım onun da ayrı bir heyecanı vardı. Salon-da seyircilerde hep beraber gülüyor hep beraber ağlıyorduk. Sahneye çıktık, öyle bir kalabalık alkışlıyordu ki titriyorduk, hep el ele tutuştuk. Filmin daha ilk başlangıcında gelen çiz-giler var ya hani ben orda ağlamaya başladım resmen ve de-dim çüş İlayda, bu böyle devam edemez. Seyirciler öyle bir alkışlıyordu ki daha da ağlıyordum. Çünkü hem yaptığımız işle, olduğumuz yerle en önemlisi hepimizle çok gurur duyuyordum.

Güneş: Filmi ilk kez Cannes Film Festivali'nde izlemiştik ve film bittikten sonra insanlar 10 dakika ayakta alkışladılar. Çok duygusaldı. Bir dakika gülüp, bir dakika ağlıyorduk. O an rüya gibiydi. Ayrıca ilk defa kırmızı halıda yürümüştük ve gittiğimiz ilk festival olduğu için unutulamaz bir deneyimdi.

"Farklı fikirleri görüp üzerine düşünmek hoşuma gidiyor."

İlerdeki projelerde nasıl karakterlerde oynamak istersiniz? (İlayda bir dizi çekiminden bahsetmiştim onunla ilgili de birkaç tüyo verebilir misin?)

İlayda: Evet! Artık bununla ilgili konuşabilirim. Show TV'nin yeni dizisi Oyunbozan'da, Eylül karakterini canlandıracağım. Ailesinden yeteri kadar ilgi göremeyen masum ve haşın bir ergeni izleyeceğiz. Tek istediği ilgi. Dizinin dışında ilerideki rollerim için isteğim, farklı şeyler denemek. Aynı karakterlerde olmak istemiyorum hep. Bir de Mustang gibi toplum sorunlarından bahseden sosyal içerikli filmlerde olmak istiyorum. İnsanlara birilerinin bir şeyleri duyurması lazım, bunun için de benim için en güzel yol sanat. Bu yüzden bu imkânı sonuna kadar kullanmak istiyorum.

Güneş: Fantastik dizileri seviyorum. Öyle bir şey olabilir.

Filmin bu kadar ödül almasını bekliyor muydunuz?

İlayda: Açıkçası Mustang'den önce festivallerle alakalı çok fazla bir bilgim yoktu. Bir film bir noktaya kadar gidebilir ama en fazla nereye kadar gidebilir, diye düşünüyordum. Cannes'ı duyduğum zaman bile kulaklarıma inanmamıştım. Senaryoya, Deniz'e, kızlara, ekibe her zaman güveniyordum evet ama gerçekten bizim İnebolu'da çektiğimiz filmimizin yüzlerce şehir gezip binlerce insana ulaşacağını beklemiyordum.

Sizce Mustang neden tam olarak Türk izleyicisiyle bütünleşemedi?

İlayda: Türkiye'de iki ayrı kutup var. Seyirci ya bayıldı, ya da nefret etti. Buna net bir açıklama getirmek çok zor kimisine hitap etmemiştir, kimisine eksik, kimisine fazla gelmiştir. Kimisi için de yüzleşmek zor olmuştur. Olup biteni bilmemek her zaman en kolayı. "Ben bakmıyorum artık haberlere, izlemiyorum artık sonra çok üzülüyorum." düşüncesine benziyor. Belki de bilmemek, yüzleşmemek istemişlerdir. Herkesin kendince mutlaka farklı bir bakış açısı vardır. Bu yüzden genel bir yargı yok bence.

Güneş: Öncelikle bu tür filmlerin gösterim için salon bulma sorunu var. Sınırlı sayıda kopya ile sınırlı sayıda salonda gösterim yapılması en önemli etken. Ancak Oscar adaylığı gündeme geldikten sonra tekrar gösterime girmesi ile ilgi arttı.

"Film, Türkiye'nin değil insanlığın karanlık tarafı ve bunu ne kadar çok insana gösterirsek o kadar iyi."

Film yurt dışında Türkiye'nin kötü tanıtılması gibi bir şeye yol açıyor mu?

İlayda: Hayır buna hiç katılmıyorum. Türkiye'de bunlar oluyor ve buna gözümüzü kapatamayız. Şu sıralar hele ki çocuk tacizi, tecavüzü ne kadar arttı, her gün yeni bir haber okuyoruz. Ne yapalım? Olan olmuş artık deyip geçelim mi bu haberleri? Bizim filmimizde olup bitenler ülkemizde maalesef ki yaşanıyor. Bir tek bizim ülkemizde de değil dünyanın her yanında yaşanıyor. Kötü yanları sır gibi saklayıp sadece iyiyi hoşu insanlara sunamayız. Maalesef ki dünya sadece iyilikten ibaret değil.

Güneş: Bunu söyleyenleri duydum ama filmin amacı Türkiye'yi yurt dışında kötü göstermek değil. Bunu durdurmak ve bilinçlilik yaymak . Ayrıca bu bir belgesel değil, olanları %100 aynı anlatma gibi bir zorunluluğu da yok. Film, Türkiye'nin değil insanlığın karanlık tarafı ve bunu ne kadar çok insana gösterirsek o kadar iyi. Film sadece hikâyesini anlatıyor ve insanlara güzel bir mesaj veriyor.

"Sanki hepimizin ayrılışında tek tek kolu bacağı kopuyor gibi hissediyorum."

Beş kız kardeşten Lale hariç hiç birinin belirgin özelliği karakter derinliği yok bunun nedeni nedir?

İlayda: Aslında beş kız beş farklı kişiliği temsil ediyor. Lale'nin bu kadar net karakterini çözebilmemizin sebebi aslında Lale'nin en küçük oluşu ve her şeye şahit oluşundan da kaynaklanıyor. Ben filmi her izlediğimde Lale'nin başından sonuna kadar olan büyüyüşüne şahit oluyorum.

Bu beni gerçekten çok etkiliyor çünkü sıra Lale'ye gelene kadar Lale bir sürü şeye şahit oluyor. Farklı karakterdeki ablalarının olaylara verdikleri farklı tepkileri görüyor. Ve en sonda Lale aslında sadece kendisi ve Nur için bir savaş vermiyor. Bu savaş hepimiz içindi. Sanki hepimizin ayrılışında tek tek kolu bacağı kopuyor gibi hissediyorum ben hep ve şahit olduklarıyla büyüyor. Hepsisi için yapması gerektiklerinin sorumluluğunun farkında olarak işe koyuluyor.

Güneş: Biliyorsunuz senarist ve yönetmen aynı kişi. Saniyorum küçük kardeşin diğerlerinin yaşadıklarından ders almasını istedi ve bir umutla filmi bitirmek istedi. Onun için de Lale'yi daha mücadeleci ve içinde bulunduğu ortamdan kurtulmak için çözüm üreten bir karakter olarak oluşturdu.

BAŞLARKEN

Prof. Dr. Nazife Güngör (HÜR Genel Yayın Yönetmeni)

Sizlere Haber Üsküdar'ın ilk sayısıyla merhaba diyoruz. İletişim öğrencilerinin uygulama gazetesi olarak yayın yaşamına başlayan Haber Üsküdar (HÜR), aynı zamanda da üniversitemizin vitrini olma görevini üstlenecektir. Henüz dört yıl öncesinde kurulan, bugün Türkiye'nin önemli üniversitelerinden biri haline gelen ve dünya üniversitesi olma yolunda ciddi adımlar atmakta olan Üsküdar Üniversitesi'ni, bundan böyle, Haber Üsküdar'dan izleyeceksiniz.

Gazetemiz bir yandan üniversitemiz ve ilgili kamular arasında önemli bir iletişim kanalı olarak işlev görürken; bir yandan da, öğrencilerimiz için önemli bir üretim alanı olacaktır. Gazetecilik mesleğine hazırlanmakta olan gençlerimiz öncelikle Haber Üsküdar'da ürün vermeye başlayacaklardır.

Haber Üsküdar, her açıdan normal bir gazetenin yapı ve işleyişine sahip olarak yayımını sürdürecektir. Türk basın yaşamında işlerlik gösteren diğer yayınların uymak zorunda oldukları bütün yasal zorunluluklar, Haber Üsküdar için de geçerlidir. Ek olarak gazetecilerin kendi iç işleyişlerinde uymak durumunda oldukları etik ilkeler, otokontrol vb. bütün meslek ilkeleri, Haber Üsküdar ekibi için de ödünsüz işletilecektir.

Haber Üsküdar'da öğrencilerin, yazılı basının farklı yazınsal türlerinde gelişmelerine olanak verilecektir. Deneme, şiir, yorum yazıları, araştırma-inceleme, haber-röportaj vb. basın anlatı türlerinde öğrencinin çokça uygulama yaparak gelişmesi için Haber Üsküdar, önemli bir uygulama alanı oluşturacaktır. Ayrıca öğrencilerimiz, ilgili derslerin de uzantısı olarak görsel tasarım, masaüstü yayıncılık vb. gazete uygulamaları konusunda da, Haber Üsküdar'da kendilerini geliştirme fırsatı bulacaklardır.

İlgiyle okumanız ümidiyle, Haber Üsküdar'ı sizlere gururla sunuyoruz.

Mesajınızda Yenilik Var

Fatma Hilal AKKAYA |||||

Warm'la Oscar Törenleri'ni, altı seçenekli Facebook reaksiyonlarıyla duygularımızı, Snapchat filtresi ile özel günlerimizi aktarmak... Gün geçmiyor ki mesaj verme kaygısıyla yöneldiğimiz sosyal mecralardaki bu uygulamalar, kendini yenileyen bir özellikle karşımıza çıksın. Facebook Messenger da, işte bir diğer yenilikle karşımızda.

Sosyal ağ ailesinden Facebook Messenger, kullanıcılara mesajları üzerinde daha fazla hâkim olma olanağı sunuyor artık. Facebook Messenger, gönderdiğimiz mesajların rafta kalma süresi ayarlanabilecek şekilde iOS için yeni sürümle buluşacak.

Facebook Messenger'ın sunduğu diğer olanaklar ise şöyle: MS uygulaması yöntemiyle okuyup yanıtlama seçeneği, birçok fazla hesabımızı yönetebilme aktivitesi, hesaplarımız arasında kolay geçiş yöntemi ve hesaplarım sekmesinden diğer hesaplarınıza geçiş seçeneği.

Whatsapp'ta grup mesajlarının iş hayatında kolaylık sağladığı süreci dikkate aldığımızda bu uygulamanın da, iş hayatındaki hareketi hedef aldığı görülüyor.

Yapıtlarında, yaşamı en gerçekçi haliyle yansıtmayı hedefleyen ve bağımsız sinemadan yana olan bir isim Meryem Yavuz.

Sinemada kadın emeğinin önemli temsilcilerinden Meryem Yavuz: “Sinemada Sınırları Zorlamak...”

Zeynep TORAMAN-Büşra TAŞ |||||

Kariyer rotasını çok erken yaşlarda çizen Meryem Yavuz, kendi görsel dilini yaratmayı başarmış bir sinemacı. Sinema tutkusunu yüksek bir enerjiye dönüştürerek aktardığı projeleriyle pek çok ödül almış. Fakat, bu yıl 19. kez düzenlenen Uçan Süpürge Uluslararası Film Festivali'nde aldığı ödül onun için çok anlamlı, çünkü sinemacı Bilge Olgaç'ın ismini taşıyor. Görüntü yönetmeni Meryem Yavuz'la kariyer yolculuğu, sinemaya yaklaşımı ve sinemadaki kadın emeği üzerine keyifli bir söyleşi yaptık.

Kariyer yolculuğunuzda yüksek öğreniminizi 'sinema' alanında yapmaya ne zaman ve nasıl karar verdiniz?

Sinemacı olmaya lise öğrencisiyken karar verdim. 15 yaşındayken... Film yapmak, yaşadığım sürece içinde yüzebileceğim engin bir deniz gibi göründü bana. Kamera arkasındaki işleyişi biraz ırdeleyince asıl yapmak istediğim şeyin görüntü yönetmenliği olduğuna karar verdim. Şanslıydım; annem ve babam, hakkımdaki kararlarımı destekledi hep. Sonra Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Sinema-TV Bölümü... Öğrenciliğim bitmeden setlerde ışık asistanı olarak çalışmaya başladım, kamera asistanı olarak devam ettim.

Setlerdeki kuralsızlığın ve beraberinde getirdiği sömürüyle tanışmamın dışında, genç bir kadın olarak kabul görme mücadelesi o sıralar başladı. Işık ve kamera asistanlığım zamanında reklam, video klip ve sinema setleri gördüm. Tercihim bağımsız sinemadan yana oldu. 2007'de çektiğimiz "Ayak Altında" isimli kısa filmi mesleki kariyerimin başlangıcı olarak kabul ederim. Peşi sıra birçok kısa film ve belgesel için çalıştım. 2008'den bu yana beş uzun metrajlı filmin görüntü yönetmenliğini üstlendim. Asıl yolculuk henüz başlıyor gibi hissediyorum.

Görüntü yönetmenliği yaptığınız yapıtlar arasında hem kısa, hem uzun metraj filmler yer alıyor; öykü anlatımı açısından, kısa ve uzun metraj filmlere görüntü yönetmenliği yapmanın sizin açınızdan farkı nedir?

Benim baktığım yerden kısa ile uzun filmler arasındaki tek fark süreleri... Bugün bazı kaynaklara göre 60 dk.'nın altındaki filmler kısa film olarak belirleniyor, kimileri yine süreyi gözetererek orta metraj tanımını ortaya koyuyor. Tanım yapmaktan ve kategorize etmekten özellikle kaçınıyorum. Senaryoların yapıları sürelerini belirliyor zaten. Filmin dili ve görsel yapısı da o sıralar yavaş yavaş görünür oluyor. Görüntü yönetmeni olarak göreviniz bunu yine

kâğıt üzerinde mümkün olduğunca ileriye taşımak, tutarlılığını takip etmek ve teknik olarak kabul görecektir ya da ilham verecek şekilde ortaya koymak... Ekiplerin filme yaklaşımları ve çalışma şekilleri arasında da fark yok. Senaryoyu okuduğumuz andan filmi perdede gördüğümüz ana kadarki süreç aynı şekilde işliyor.

Çalışmalarınıza kendi yaklaşımınızı yansıtmakta önem verdiğiniz konular neler? Her sahneye, görüntüsel açıdan farklı bir karakter kazandırırken en çok hangi enstrümanlardan destek alıyorsunuz? Aradığınız ilhamı bulmanıza en çok ne yardımcı olur?

Bir film ekibine mümkün olduğu kadar erken dahil olmak isterim. Senaryonun ritmini ve inceliklerini kavrayabilmeniz, zamanını, mekânlarını solumanız, yönetmeni daha da yakından tanıyabilmeniz için zamana ihtiyaç duyarsınız. Sonra fikirlerinizi teknik ekibe doğru şekilde ifade edebilmenin yollarını ararsınız. Bu genellikle görsel bir dil üzerinden olur. Her yeni film için kuracağınız yeni dili ararken uçsuz bucaksız görsellik evreninde yolculuğa çıkarsınız. Kaybolursunuz, elinizde bir dosyayla dönersiniz. Yönetmen bu çalışmayı önceden yapmış olur genellikle, sanat yönetmeni ile birlikte dosyaları üst üste koyarsınız, tek bir dosya elde edersiniz. Bütün bunları yapmak için yine zamana ihtiyacınız vardır. Çekimine iki hafta kalmış projeleri -isterlerse harika senaryoları olsun- bu sebeple alamam.

Film yaparken yine en çok filmlerden beslenirim. Onların beslendiği resimlerden, fotoğraflardan... buluşlarından, cesaretlerinden... Tanıdığım her insandan, bulunduğum her mekandan... Her türlü duygu halinden, hayal meyal hatırlanan anılardan, komik bir youtube videosundan... Her şeyden.... Düşmekten en çok korktuğum durum kendimizi tekrar etmemiz olur. Zaten hemen sıkılırım. Sınırları zorlamak beni heyecanlandırır.

Mesleki kariyerinizde farklı dönemlerde farklı ödüller aldınız ve en son geçtiğimiz günlerde 19. Uçan Süpürge Bilge Olgaç Başarı Ödülü'nün sahibi oldunuz, neler hissediyorsunuz?

Sanırım bir süreliğine devraldığım ve bir süre sonra devredeceğim bir tür sorumluluk gibi görüyorum. Bilge Olgaç'ın ismini taşıyan bir ödülü devralmak hepsinden başka tabii. Setlerde kadınların varlığını ve emeğini görünür kılması açısından çok çok önemli. Genç kadınlara el uzatmak...

Sinema sektöründe "kadın olarak var olmak" hakkındaki düşünceleriniz neler?

Anlatmaya kalktığınız zaman aksi argümanları savunacak çok sayıda erkek, hatta azımsanmayacak sayıda kadın meslektaşınızla karşılaşıyorsunuz. Garip. Setler zaten zorken bir de bununla mücadele ediyorsunuz. Yıllar, önce kendinizi ispat etmeye çalışmakla geçiyor, tabii ki ağır kameraları kaldırabiliyor olduğunuza dair ya da psikolojik olarak güçlü olduğunuza... Hâlbuki mesele bu değil. Sinemacı olmak bir yaşam şekli. Ancak tutkuyla yapılabilecek bir iş. O tutku yüksek enerjiye dönüşüyor. O enerji sayesinde ağır kameraları da kaldırabiliyorsunuz, az uykuyla da idare edebiliyorsunuz. Kadın olmakla erkek olmak arasındaki fark iki insanın karakterlerinin farkı kadar oluyor. Yine de itiraf etmeliyim; kadınlarla çalışmaktan daha çok keyif alıyorum. Kadın olmanın halinden en çok kadınlar anlıyor çünkü. İstatistikler dünyanın gelişmiş ülkelerinde de durumun çok farklı olmadığını gösteriyor. Set emekçisi kadınlar bir araya geliyor, dernekler kuruyor. Demek ki; bir ihtiyaç oluşuyor.

Kadın sinemacıların sinemada kullandığı dil, barış, kadın-erkek eşitliği, adalet gibi konu ve sorunlar hakkında bir farklılık oluşturabiliyor mu sizce, bu konudaki fikirleriniz neler?

Kadın ya da erkek olmakla ilgili olduğunu düşünmüyorum bunun. Sözünü ettiğiniz kavramları sağduyu ve cesaret sahibi insanlar ortaya koyuyorlar. Sağduyulu ve cesur olmayı insanların cinsel kimlikleriyle ilişkilendiremiyorum. İçine doğduğumuz kültürü, bugün yaşadığımız başa çıkmaya çalıştığımız sorunları nasıl en iyi bu topraklarda yaşayan bizler anlatabiliyorsak, nasıl geçmişte yaşanan gerçekleri yaşlı insanların hafızalarında, dillerinde arıyorsak, bir kadını en iyi yine bir kadın anlatır sanıyorum. Kadınlara yapılan haksızlıkları, bunu anlamlandıramayan, sindiremeyen bir erkek de anlatabilir elbette. Sözün özü; kimler barıştan, adaletten, eşitlikten yana ise ve bir şekilde bir zamanlar bunun mağduru olmuş ise, bu kavramlara da en iyi onlar tutunur.

Türkiye'nin yanı sıra Fransa, Brezilya, Ermenistan ve Yunanistan'da da çalıştığınızı biliyoruz, farklı kültürlerle diyalogun çalışmalarınıza katkıları nasıl oldu?

Sinemanın dili evrensel. Dünyanın her yerindeki meslektaşlarınızla zaten aynı dili konuşuyorsunuz. Gittiğimiz yerlerdeki çalışanları kendimize benzetmeyi başardık. Koloristler bizim için pazarları çalıştı ya da iznimizin olmadığı alanlarda çekim yapabilmemize olanak sağladılar. Şaka bir yana, işinin ehli herkes sizin için bir hazine. Bu kişilerle dünyanın bir ucunda karşılaşabilirsiniz. Mesela

Fransız sesçi ve Ermeni steadicam operatöründen çok şey öğrenmiştim.

Görüntü yönetmenliği yaptığınız filmlerde kendinizle özdeşlik kurduğunuz kahramanlar ya da öyküler oldu mu?

Hepsiyle ama en çok Göksu ile sanırım. Göksu Üçtaş Türkiye'yi 2012 Olimpiyatları'nda temsil etmeye hak kazanmış Türküyelil ilk kadın jimnastikçi. Kendisi hakkında yapılacak bir belgesel filmin görüntü yönetmenliğini üstlenmiştim. Çekimden önce bir ay kadar, aralıklarla antrenmanını seyretmeye gittik Efe (Öztezdoğan) ile. 16 yıldır kendi bedenine karşı mücadele vermiş, bu uğurda ailesinden uzakta büyümüş, bütün hayatını buna göre şekillendirmiş bir kadın vardı karşımızda.

Büyüledim. Her türlü imkana sahip, köklü spor geleneği olan ülkelerden on kişilik ekiplerle gelen güçlü sporculara karşı, dünya sahnesine arkasında tek başına her şeyi olmuş koçu Mergül Hocası ile çıkacaktı. Engeller, sınırlı koşullar ortak paydamızdı. O da, biz de öldürmeye çalışıyorduk. Spor da, sinema da, kadın olmak da mücadele gerektiriyordu. Onu bedeninin kendisinden çok daha büyük gölgesiyle resmetmek istedik. Taşıdığı yükte birlikte...

Türkiye'deki sinema izleyicisini ve filmlere yaklaşımını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Zor zamanlar... Bağımsız filmler üç-beş salonda üç-beş bin seyirciye ulaşabiliyor ancak. Kemikleşmiş bir kitle. Kültürü televizyonun oluşturduğu, her geçen gün alım gücünün azaldığı, başka sıkıntıların peyda olduğu, sorunlar yaşayan bir ülkenin bireylerinden sinemalara koşmalarını bekleyemeyiz. El çabukluğuyla sinema salonlarını alış-veriş merkezlerinin içine hapsetmiş sistemin pahalı biletlerini almaya çoğumuzun gücü yetmiyor. Dolayısıyla bir film kültürü de oluşmuyor.

Her proje yeni bir macera... Nasıl karar veriyorsunuz? Bir projeye başlarken, ileriye dair belli hedefleriniz, mutlaka içinden geçmek, dokunmak istediğiniz özel öyküler var mı, yoksa daha mı spontane geliyor sizin için karar aşaması?

Spontane gelişmiyor. Karar vermek bile benim için bir mesai. Bir projeye dahil olmak yönetmeniyle uzun sürecek bir yolculuğa çıkmak, yolculuk sırasında da sohbet konunuz elinizdeki hikaye ve karakterler demek oluyor. Bunu isteyip istemediğimi anlamaya çalışıyorum. Bazı meselelere kayıtsız kalamıyorum tabii. O zaman da ne kadar ileri gideceğimiz ya da ortaya ne kadar yeni bir şey koyacağımızla ilgileniyorum.

Dünya ve Türkiye sinemasında, izlediğinizde gerçekliğinden, yaklaşımından, yorumundan etkilendiğiniz, yönetmenler ve görüntü yönetmenleri kimler?

Takip ettiğim, beslendiğim çok sayıda sinemacı var. Madem öyle, kadınlardan başlayalım. Mesela "35 Shots of Rum"un yönetmeni Claire Denis ve daima beraber çalıştığı görüntü yönetmeni Agnes Godard. İnanılmaz iki kadın. Sonra, "The Man Without a Past", "Le Havre" nin yönetmeni Aki Kaurismäki ve yol arkadaşı görüntü yönetmeni Timo Salminen... "Red Road", "Fish Tank", "Wuthering Heights"ın yönetmeni Andrea Arnold ve bütün bu filmlerin görüntü yönetmeni muhteşem Robbie Ryan. Ve daha niceleleri...

Sinemanın tekniğini bilen biri olarak herhangi bir filmi izlerken neler hissediyorsunuz? Neler izlersiniz ve en son izlediğiniz yapıt nedir?

Kendimi daha çok sıkı bir film seyircisi olarak tanımlayabilirim. Hemencecik teslim oluyorum perdeye. En sıkıcı, teknik olarak zayıf film den bile öğrenecek çok şey var. Eleştirel bir gözle bakarsanız göremeyebilirsiniz. Eğer bir görüntü yönetmeni olarak ilgi mi çekmişse bir de o gözle bakıyorum.

En son Carlos Saura'nın "Cria Cuervos" filmini ikinci kez seyrettim. Hemen arkasından Kieslowski'nin dekalogunun iki parçasını...

İlham verici yapıtlarda imzası olan bir görüntü yönetmeni olarak, sinemacı olmak isteyen gençlere neler önerirsiniz?

Çok nazıksınız. Önerim her gün en az bir film seyretmeleri ve bol bol okumaları olur. Kolay bir yolculuk olmayacak. Ama yürüdüğünüze degecek...

Kitleseel Haber Alımından Kişisel Haber Alım Uygulamalarına Geçiş

Sadullah Mücahid BAĞ |||||

Kişiselleştirilebilir haber uygulamaları, kişilerin ilgi alanları ve zevklerine göre haber okuma imkânı sunuyor. Günümüzde en çok tüketilen şeylerden biri içerik, özellikle de haber. Sosyal medyanın ve dijital teknolojilerin gelişmesiyle insanların habere ulaştıkları mecralar ve okuma alışkanlıkları artık çok farklı. Gallup adlı araştırma firmasının Haziran 2014 tarihine ait bulgularına göre mobil kullanıcıların akıllı telefonları ve tabletleri kullanmalarındaki üç ana nedenden biri haberleri takip etmek. Bu haberlerin öncelik sırası ise, siyaset, spor, yaşam ve sağlık olarak ortaya çıkıyor. Kullanıcılara önceliklerine göre kişiselleştirilmiş haber alma olanağı veren uygulamalar ise oldukça rağbet görüyor.

Yeni medya anlayışının gelişmesi ve beraberinde getirdiği yeni teknolojiler, insanları üretmeye yöneltiyor.

Haberlerin alım veya aktarım şekilleri, eskiye göre oldukça hızlı ve farklı. Bu imkânların doğmasında yine kullanıcılar etkili. Bir mobil uygulama geliştirme şirketi olan AppIndex, Ocak 2016 tarihli raporunda, mobil uygulamalar geliştiren genç sayısının her yıl katlanarak artmaya devam ettiğini belirtiyor. Bu gelişme beraberinde yeni haber alma uygulamaları ve haberin de kullanıcılar tarafından oluşturulabilmesini getiriyor.

Pew Research Center adlı araştırma merkezinin 2012'de belirttiği istatistiklere göre; İnternette haber okuma oranları o yıllarda yüzde kırk oranındayken, bu yıl neredeyse yüzde elliye geçmiş durumda. Bu oranlar giderek de artmakta. Hatta geçtiğimiz Nisan ayında Twitter, uygulama mağazalarındaki sosyal ağ kategorisinden haber uygulamaları kategorisine geçti. Bu, her ne kadar Twitter için gelirleri artırmaya yönelik bir gelişme olsa da, esasında haber okuma alışkanlıklarının ne kadar değiştiğini de gözler önüne seriyor.

Kullanıcıların kişiselleştirilmiş dergi ve gazetelerini oluşturmaya izin veren mobil ve web uygulamaları, iki-üç senelik bir süre içinde gözle görülür bir büyüme göstermiş durumda. Bu tür uygulamalar kullanıcıların ilgi alanları ve özel olarak takip etmek istediği yayın kanallarını bir araya getirip kişisel bir haber takip ekranı oluşturulmasına olanak tanıyor.

"Başkalarının paylaştıkları mı; kişiselleştirilmiş haberler mi?" sorusunun yanıtı olarak bireylerin yarı yarıya tercihte bulundukları sonucu ortaya çıkıyor. Bugün kullanıcıların ulaşabildiği haber sayısı, dün ulaşabildikleri haber sayısından kat kat fazla olduğundan bu tarz uygulamaların geliştirilmesi ve kullanıcılar tarafından yoğun ilgi görmesi de kaçınılmaz hale geliyor.

"Türkiye Sinemasında Ustalar: Lütfi Akad"

Büşra TAŞ |||||

Türkiye Sinemasında Ustalar: Lütfi Akad" projesiyle İstanbul Modern, sinemaseverlere ünlü yönetmeni yakından tanıma fırsatı sunuyor. İstanbul Modern, Türkiye sinema tarihinin kurucularından sayılan Lütfi Akad'ın çektiği filmlerden film afişlerine, derlemelere, orijinal senaryolara ve Akad'ın senaryo defterlerine ulaşan çeşitlilikte 100 parçalık dev bir arşiv ile ünlü yönetmenin ve bir dönemin geçmişine ışık tutuyor. Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın katkılarıyla 18 Mayıs-31 Aralık 2016 tarihleri arasında gerçekleştirilen proje kapsamında bu yıl 100. yaşı yâd edilen Lütfi Akad'ın 10 filmi ve uzun zamandır kayıp olan 'Dört Mevsim İstanbul' belgeseli de izleyicilerle buluşuyor.

İstanbul Modern, Türkiye Sinemasının kurucu yönetmenlerinin arşiv özelliği taşıyan belgelerini, fotoğraflarını gün yüzüne çıkarmayı hedefliyor. Bu amaçla "Yüzyıllık Aşk: Türkiye'de Sinema ve Seyirci İlişkisi" başlıklı araştırma sergisi kapsamında ele alınan ilk isim Türkiye sinemasının bugünlere gelmesinde en büyük payla-

rından birine sahip olan ve aynı zamanda 'Sinemacılar Dönemini' de başlatarak, Türkiye sinemasına farklı bir yön çizen Lütfi Akad.

Türkiye sinemasını tiyatrodan bağımsız hale gelmesini sağlayan Sinemacılar Kuşağının ilk temsilcilerinden olan Akad, kendine özgü bir dil araştırıp geliştirmekle beraber, üretmiş olduğu çoğu eserde kendinden sonra gelen sinemacıları da etkilemiş ve gelecek nesiller adına örnek alınacak bir kişi olarak Türkiye sinemasının en büyük emektarlarından aynı zamanda.

Akad'ı Hülya Koçyiğit'ten dinlemek

Türkiye Sineması'nda Ustalar Projesi kapsamında Akad'ın Düşün, Gelin ve Diyet filmlerinde rol alan Hülya Koçyiğit de, usta yönetmene dair konuşma yapanlar arasındaydı. Sergiye ayrıca gazeteci-yazar Burçak Evren'in de katıldığı ve Akad'ın sinemasına odaklanan konuşmalar da yer aldı. Serginin danışmanlığını Burçak Evren, küratörlüğünü ise Müge Turan üstlendi.

Fotoğraf: Ozan Sağdıç

Türkiye Fotoğrafında İnsanın 80 yıllık Serüveni

Büşra TAŞ

İstanbul Modern, 2 Haziran-18 Aralık tarihleri arasında, "İnsan İnsanı Çekermiş" fotoğraf sergisine ev sahipliği yapıyor. 80 yıllık süreçte, 80 fotoğrafçının çektiği insan fotoğraflarına odaklanan serginin küratörlüğünü ise fotoğraf sanatçısı Merih Akoğul gerçekleştiriyor.

Belge fotoğrafının Cumhuriyet dönemindeki en önemli temsilcilerinden Othmar Pferschy'den günümüze uzanan dönemde çekilen fotoğrafların yer aldığı sergi; 80 yılda gelişen ve değişen teknikleri, yorumları ve sosyo-ekonomik koşulları da takip ediyor. İstanbul Modern Fotoğraf Koleksiyonu'ndan yapılan ve Türkiye'nin fotoğraf tarihini de yansıtan seçki, bazen arka sokakların anlar üzerinden kaydedilmesiyle oluşturulan çarpıcı görüntülerden; bazen de düşünceden yola çıkıyor. "İnsan İnsanı Çekermiş", 80 fotoğrafçının kendilerine özgü bakış açısıyla, izlenimcilikten anlatımcılığa, belgeselden sanata, Anadolu fonunda stüdyonun gelişmiş olanaklarıyla üretilen çağdaş portrelere kadar geniş bir seçkiyi kapsıyor.

Osmanlı'dan Cumhuriyet'e uzanan süreçte önce, Avrupa'dan gelen seyyahların varlığıyla manzara ve günlük yaşamın anlatıldığı sosyal konulara; ardından da Pera'da açılan fotoğraf stüdyolarının etkisiyle portre fotoğrafına yönelen Türkiye'deki fotoğrafçılığın gelişiminin izlenebildiği serginin küratörü Merih Akoğul, fotoğraflar arasındaki bütünlüğü şöyle ifade ediyor: "İnsanlar bir enerji yayar. Fotoğrafçılar da bu enerjiyi çekerler. Fotoğrafçılık, fotoğraf çekmenin

ötesinde, insanların yaydığı enerjiyi görüp, kareye yansıtmayı gerektirir. Sergi farklı dönemlere ışık tutmakla birlikte, sanatçı, gazeteci ve akademisyen gözüyle çekilen kareleri de bir uyum ve bütünlük içinde izleyiciye sunuyor".

Sergide yapıtlarıyla yer alan sanatçılar

Özcan Ağaoğlu, Cengiz Akduman, Yasin Akgül, Ersin Alok, Abdurrahman Antakyalı, Arif Aşçı, Kemal Aydoğan, Tahsin Aydoğmuş, Mehmet Baltacı, Şinasi Barutçu, Emre Başak, Kürşat Bayhan, Sökmen Baykara, Ozan Bilgisiren, Oğuz Nusret Bilik, İhya Bozkurt, Atilla Cangır, Ergun Çağatay, Nevzat Çakır, İsa Çelik, Manuel Çıtak, Gültekin Çizgen, Haluk Çobanoğlu, Yusuf Darıyerli, Mehmet Demirci, Mehmet Naci Demirkol, Çetin Ergand-Süreyya Yılmaz Dernek, Murat Dikmen, Saygun Dura, Şakir Eczacıbaşı, Ahmet Elhan, Cemal Emden, Selçuk Emden, Nurettin Erkilic, Rıza Ezer, Baha Gelenbevi, Ahmet Öner Gezgini, Selahattin Giz, Ara Güler, Şemsi Güner, Selim Güneş, Abdullah Hekimhan, Zeki Faik İzer, Yılmaz Kaini, Sabit Kalfagil, Mustafa Kapkın, Cengiz Karlıova, Şahin Kaygun, Gündüz Kayra, İzzet Keribar, Mehmet Kısmet, Haluk Konyalı, A. Halim Kulaksız, Yıldız Moran, Sebla Selin Ok, Ömer Orhun, Fikret Otyam, Bülent Özgören, Tahir Özgür, Emin Özmen, Othmar Pferschy, Fethi Sabunsoy, Ozan Sağdıç, Özkan Samioğlu, Ahmet Sel, Selahattin Sevi, Hikmet Tanılkan, Etem Tem, Atilla Torunoğlu, Süreyya Yılmaz Dernek-Ergün Turan, Cem Turgay, Yusuf Tuvi, Cafer T. Türkmen, Tuna Uysal, Tahir Ün, Hakan Yaşar, Orhan Yayla, Tamer Yılmaz, İbrahim Zaman.

Cesur Kadın Sinemacılara Destek:

Audentia

Zeynep TORAMAN

İstanbul Kültür Sanat Vakfı (İKSİV) tarafından 35. kez düzenlenen İstanbul Film Festivali bu yıl bir ilke sahne oldu. Kadın yönetmenlerin yapıtlarının görünürlüğünü artırmaya amaçlayan "Audentia" ödülüne, Sihirli Dağ filminin yönetmeni Anca Damian layık görüldü.

Avrupa Konseyi ortak yapım fonu olan Eurimages tarafından cinsiyet eşitliğini geliştirmek ve diğer kadın sanatçıları cesaretlendirmek amacıyla bu yıl ilk kez verilen ödül, adını Latince de yiğitlik ve cesaret anlamına gelen "Audentia" kelimesinden alıyor. Ödül sahibine bir sonraki projesi için 30.000 avro değerinde bir destek de sunuluyor.

Jürisinde yönetmenler Yeşim Ustaoglu ve Angelos Frantzis ile Eurimages temsilcisi Sanja Ravlic'in yer aldığı Audentia ödülü için 15 kadın yönetmenin filmi değerlendirildi ve ilk Audentia ödülü, festivalde, "Sinemada İnsan Hakları" bölümünde gösterilen, Anca Damian'ın yönettiği, Romanya, Fransa, Polonya ortak yapımı olan "Sihirli Dağ" filmine verildi.

Anca Damian, dört yıl önce de festivalin FACE Sinemada İnsan Hakları Yarışması'nda canlandırma belgesel Crulic'le (Öteki Tarafa Yolculuk), Jüri Özel Ödülü kazanmıştı.

Crulic'le (Öteki Tarafa Yolculuk) başlayan kahramanlık temalı üçlemenin ikinci halkası olan Sihirli Dağ (La Montagne Magique), '80'li yıllarda Afgan mücahitlerle Sovyetler Birliği'ne karşı savaşmış Polonyalı dağcı ve fotoğrafçı Adam Jacek Winkler'in hayatını anlatıyor.

Senaryosu Anca Damian ve Winkler'in kızı Anna Winkler tarafından yazılan film, farklı animasyon tarzları kullanılarak çekilmiş. Yarı-belgesel ve animasyon türündeki filmde kurgu, Winkler'in kızına yazdığı mektuplar, ses kayıtları gibi arşiv malzemeleriyle desteklenerek, animasyonun özgür alanı ve gerçeklik arasında büyümlü geçişler sağlamış.

Seksenler Ekibi Üsküdar Üniversitesi'nde

(HÜR Haber Merkezi) TRT'nin sevilen dizisi "Seksenler" dizisinin oyuncular, Üsküdar Üniversitesi Sosyoloji Kulübü tarafından düzenlenen söyleşiye katıldı. Sevilen oyuncular, öğrencilerin yoğun ilgisi ile karşılaştı.

TRT'nin "böyle günler çok eskide kaldı" dedirten dizisi Seksenler'in değerli oyuncular; Berat Yenilmez, Mehmet Elmas, Faruk Sofuoğlu, Ceyhan Fersoy ve Begüm Öner Fersoy, Üsküdar Üniversitesi Sosyoloji Kulübü tarafından düzenlenen ve Nermin Tarhan Konferans Salonu'nda gerçekleştirilen söyleşide psikoloji, sosyoloji ve iletişim öğrencileriyle buluştular. Öğrencilerin "Seksenli yıllar hakkında ne düşünüyorsunuz?" sorusunu sanatçılar farklı açılardan cevapladı.

"Kendimizi sudan çıkmış balık gibi hissediyoruz"

Diziyle ilgili Kasap Bahtiyar'ı canlandıran Faruk Sofuoğlu "Ben de sevginin, paylaşımın bittiği yıllarmış", dizide Elvan'ı canlandıran Begüm Öner, "Çok güzel yıllarmış, diziyi girdikten sonra fark ettim", Şahin'i canlandıran Ceyhan Fersoy "Ben de abilerimden, büyüklerimden dinlediğim kadarıyla biliyorum tabi. O yıllarda güven, arkadaşlık, dostluğun çok önemli olduğu yıllarmış". Pastacı Sami'yi canlandıran Berat Yenilmez, "Kamera önündeyken role girip, kamera kapandığında rolden nasıl çıkıyorsunuz?" sorusuna "Bizim işimiz bu! Bunun eğitimini alıyoruz ve zor da bir şey... Bazen rolden çıktığımızda kendimizi sudan çıkmış balık gibi hissediyoruz" şeklinde değerlendirmelerde bulundu.

Eğer Müzik Aşkın Gıdasıysa Durmadan Çalınız

İsmail NUREL

Bu yıl, İstanbul Kültür Sanat Vakfı (İKSVM) tarafından 44. kez gerçekleştirilecek olan İstanbul Müzik Festivali 1-24 Haziran arasında tüm dünyadan 600'e yakın sanatçı ve topluluğu ağırladı. Programlarını farklı temalar üzerine kurgulayan festivalin bu yılki ilham kaynağı ise, Shakespeare'in "Eğer müzik aşkın gıdasıysa, durmadan çalınız" dizeleri.

44. İstanbul Müzik Festivali'nde, aralarında İdil Biret, Murray Perahia, Gautier Capuçon, Angel Blue, Gérard Caussé, Herbert Schuch, Patricia Petibon, Alice Sara Ott, Maria João Pires, Antonio Meneses, Maxim Vengerov, Richard Galliano, Sylvain Luc gibi isimler bulunuyordu. Festivalde ayrıca dünyanın önde gelen topluluklarından Viyana Senfoni Orkestrası, Venedik Barok Orkestrası, Orchestra of the Swan, Artemis Quartet, Academy of St Martin in the Fields'i ve festivalin bu yılki yerleşik konuk orkestrası Varşova Filarmoni'nin de aralarında bulunduğu ünlü sanatçılar ağırlandı.

Bu yılki Onur Ödülü'ne, Türk müziğinin ülkemizde ve dünyadaki konumuna gerek besteleriyle, gerekse de yetiştirdiği öğrencilerle yaptığı katkılar nedeniyle besteci İlhan Baran layık görüldü. Festivalin Yaşam Boyu Başarı Ödülü ise, çağımızın efsane piyanistlerinden biri olan Murray Perahia'a verildi.

44. İstanbul Müzik Festivali 17 farklı mekânda müzikseverlerle buluştu. Festival konserleri bu yıl da Aya İrini Müzesi, Lutfi Kırdar Kongre Merkezi, Süreyya Ope-

rası, Almanya Sefareti Tarabya Yazlık Rezidansı gibi mekânlarda gerçekleştirilirken, "Müzik Rotası" festival izleyicilerini, ilk kez kullanılan Meryem Ana (Panayia İsdion) Kilisesi, Üç Horan Kilisesi, Sent Antuan Alt Kilisesi ile Hollanda Konsolosluğu Şapeli ve Kırım Anglikan Kilisesi'nde müzikal bir yolculuğa çıkardı. Festivalin artık gelenekselleşen ücretsiz Haftasonu Klasikleri ise; Avusturya Kültür Ofisi Bahçesi, Fenerbahçe Parkı ve Sakıp Sabancı Müzesi Bahçesi'nde gerçekleştirildi.

İdil Biret ile piyano maratonu

Festival, bu yıl 75. yaşını kutlayan çağımızın büyük virtüözü İdil Biret ile piyano maratonunu müzikseverlere sunacak. 2 Haziran'da Boğaziçi Üniversitesi Albert Long Hall'da, 5 Haziran'da Süreyya Operası'nda ve 8 Haziran'da Aya İrini Müzesi'nde yapılan konserlerde, İdil Biret, barok dönemden 20. yüzyıl müziğine uzanan geniş bir repertuarlı ile sanatseverlerin karşısındaydı.

Yaşar Kemal'in "Deniz Küstü" romanından bir uyarılma

Festival, usta yazar Yaşar Kemal'in 1978 tarihli romanından Michael Ellison'ın uyarladığı müzik tiyatrosu Deniz Küstü'nün dünya prömiyerine ev sahipliği yaptı. Deniz Küstü, Michael Ellison'un müzikleri, Simon Jones'un librettosu ve rejisi, Zeynep Tanbay'ın koreografisi ve NohLab tarafından tasarlanan video ske-nografisiyle sahneye taşındı ve 11 Haziran'da Süreyya Operası'nda matinee-suare olmak üzere iki seansta izleyicilerle buluştu.

Afife Jale Tiyatro Ödülleri Sahiplerini Buldu

Suphi SÜRME NELİ

1997 yılından beri sürdürülen Afife Jale Tiyatro Ödülleri bu yıl da sahiplerini buldu.

25 Nisan'da Haliç Kongre Merkezi'nde gerçekleştirilen 20. Afife Jale Tiyatro Ödülleri törenine sanat camiasından birçok isim katıldı. Sezonun dikkat çeken yapımlar ve sanatçıların değerlendirilip adaylıklarının açıklandığı gecede Haldun Dormen

Özel Ödülü, komedi-müzikal dalında, "Yoldan Çıkan Oyun" a verildi. Özel ödüller arasında Cevat Fehmi Başkut Özel Ödülü "Antabus" oyunuyla Seray Şahiner'e, Yapı Kredi Özel Ödülü Prof. Dr. Cevat Çapan'a ve Muhsin Ertuğrul Özel Ödülü de, Prof. Dr. Dikmen Gürün'e verildi.

14 dalda yarışan oyuncu ve yönetmenlerin aday gösterildiği geceye En İyi Genç Kuşak Sanatçısı Ödülü'ne

layık olan Alan Civan damga vurdu. Yönetmenin son zamanlarda ülkede yaşanan terör olaylarına atıfta bulunduğu giriş konuşmasında ana dili olan Kürtçe'yi kullanmasıyla dikkat çekti. Ödülünü kadın cinayetlerine yaşamını yitirenler için aldığını söyleyen Civan, "Artık ülkede kan, barut, gözyaşı değil; barış, kardeşlik ve akasya koksun" dedi. Afife Jale Tiyatro Ödülleri misafirler için verilen davetle sona erdi.

İyi ki Şiir Var!

Fatih ÜNLÜER

Üsküdar, bu yıl 9-16 Nisan tarihleri arasında düzenlenen 2. Uluslararası Şiir Festivali'ne, yeniden ev sahipliği yapmanın heyecanını yaşadı. Festival sadece Türkiye'den değil, dünyanın pek çok yerinden gelen şairleri konuk etti.

"İyi ki şiir var" sloganıyla dünyanın 15 farklı ülkesinden gelen 33 şair, Üsküdar Belediyesi tarafından düzenlenen II. Uluslararası Üsküdar Şiir Festivali'nde buluştu. Başkanlığını şair Arif Ay'ın üstlendiği festivale, ülkemizden 17 ve yurt dışından 16 şair katıldı. Bir hafta süren ve Üsküdar'ın çeşitli yerlerinde gerçekleştirilen etkinlik şiir aşklarına ücretsiz olarak sunuldu.

Bağlarbaşı Kültür ve Sanat Merkezi'nde 9 Nisan Cumartesi günü açılışı yapılan programın ilk okumasını Ürdünlü Şair Hisham Bustani gerçekleştirdi. Okumalar bir yerli ve bir yabancı şair çağrılmak suretiyle icra edildi. Açılış gecesi neşeli dakikaların yaşandığı Grup İmera'nın konseriyle sona erdi.

"Şiir Okulda, Şiir Sokakta, Bir Şiir Ateşle"

Festival kapsamında "Şiir Okulda" ile ünlü şairler liseler ve üniversitelerde öğrencilerle buluştu, sohbet etti ve şiirlerini okudu. Bu sayede kendilerini okurlarına yakından tanıtmaya şansları oldu. "Şiir Sokakta" adlı bölüm kapsamında şiir, esnaf ve vatandaşla buluşturulmaya çalışılırken; "Bir Şiir Ateşle" bölümünde genç şairler birbirleriyle yarıştı ve şiirlerini usta şairlerle paylaştı.

Şairler son defa 16 Nisan Cumartesi akşamı sahneden şiirlerini seslendirdi. Yarışmasında derece elde edenlere ve katılımcılara ödül takdiminin yer aldığı gece, Dilek Türkan konseriyle sona erdi.

İstanbul Film Festivali'nin Ardından

Mustafa AYABAKAN

İlk olarak 1982 yılında başlayan İstanbul Film Festivali bu yıl, 35. kez sinemaseverlerle buluştu. 7-17 Nisan tarihlerinde gerçekleştirilen Festival, izleyicilerin karşısına dünya ve Türkiye sinemasının en yeni örneklerinden; kült yapıtlara uzanan zengin bir programla yola çıktı. 187 uzun metraj, 10 kısa ve 24 deneysel filmin yer aldığı ve 62 ülkeden 223 yönetmenin toplam 221 filmi-nin gösterildiği festivalde, konuk sinemacıların katıldığı söyleşiler, sinema dersleri ve konserler izleyicilere sanat dolu anlar yaşattı.

Başladığı günden bu yana bağımsız sinemayı destekleyen İstanbul Film Festivali Akbank Galaları, Yıllara Meydan Okuyanlar, Dünya Festivallerinden, Genç Ustalar, NTV Belgesel Kuşağı, Mayınlı Bölge, Antidepresan, Çocuk Mönüsü ve Geceyarısı Çılgınlığı gibi klasikleşmiş bölümlerinin yanı sıra, bu yıla özel bölümlerde gösterimler gerçekleştirilerek; sinemaseverlere bol çeşitli ve eğlenceli seçenekler sundu.

Festival Konserleri

Hem görsel, hem de işitsel olarak büyüleyici müzik performanslarının peş peşe sıralandığı festival kapsamındaki konserlerde; Nijer yapımı Color Of Blue With a Little Red in It (İçinde Biraz Kırmızı Olan Mavi Renkte Yağmur) filminin yıldızı Mdou Moctar, As I Open My Eyes (Tam Gözlerimi Açarken) filminde 'anne' rolüyle etkileyici bir oyunculuk sunan ve Arap dünyasının en şaşırtıcı seslerinden biri olarak övülen Tunuslu şarkıcı Ghalia Benali de müzikseverlerle buluştu. Festival, sunduğu dopdolu program içeriğinin ardından sanatseverlere veda etti.

EURO 2016'da Umduğumuzu Bulamadık

Fransa'da düzenlenen Avrupa Şampiyonasına (EURO 2016) Türkiye A Milli Futbol Takımı, Hırvatistan ve İspanya'nın ardından, D grubunu üçüncü olarak bitirerek veda etti. İlk maçını Hırvatistan ile oynayan ve 1-0 kaybeden milliler, ikinci maçta İspanya'ya karşı 3-0 yenilerek eleştirileri üzerlerine çekmişti. Takım içi prim kavgalarının olduğu ve teknik heyetin yeterliliğinin tartışıldığı bir ortamda milliler, son maçında Çek Cumhuriyeti'ni 2-0 yendi.

Grubunda üçüncü olmasıyla "en iyi üçüncüler" arasına girebilmek için diğer maçların sonuçlarını bekleyen Milli Takım, İrlanda'nın İtalya'yı 1-0 yenmesiyle hayallerine ve EURO 2016'ya veda etti. Turnuva öncesinde tahmin edilmesi zor birçok ihtimalin gerçekleşmesi sayesinde, eleme gruplarını üçüncülükle bitirmiş dokuz takım arasından "en iyi üçüncü" olarak EURO 2016'ya katılma

haklarını elde etmiş olan A Milli Futbol Takımımız, böylelikle aynı başarıyı turnuvadaki grubunda gösterememiş oldu.

Kadro seçimi, futbolcuların performansı, taktiksel derinlik ve turnuva heyecanı gibi birçok faktörün etkisiyle kendilerinden istenilen başarıyı sergileyemeyen Milli Takım yine de oldukça önemli bir deneyime sahibi oldu. Türkiye A Milli Futbol Takımı önümüzdeki aylarda başlayacak olan ve 2018 yılında Rusya'da gerçekleşecek Dünya Kupası organizasyonu için eleme grubu maçlarından başarıyla çıkarak, bu büyük organizasyona daha sistemli ve başarıya odaklı bir şekilde katılmayı planlıyor.

A Milli Futbol Takımımıza önümüzdeki turnuvalarda başarılar dileriz.

Efsane Futbolcu Ziver Kızıldağlı

"Ahlâkın olmadığı yerde sporcunun olma ihtimali yoktur"

Anıl EMÜL

Futbolseverler kimi zaman futbol aşkına ortak olmak ya da tribünlerde zaman geçirmek için; kimi zaman da topun peşinde para kazanmak amacıyla düşerler meşin yuvarlağın peşine. Yıllarını Tekirdağspor'a adanmış Ziver Kızıldağlı ise takımının sarı-siyah formasına olan sevdasıyla başlıyor futbol serüvenine. Futbol kariyerini hiç yedek kalmadan ve sakatlık geçirmeden bitiren, sadece bir kez kırmızı kart gören, gazeteler ve hakemler tarafından ödüllere layık görülen kaptan Ziver, 1960'lı yıllarda başlayan futbol hayatında her zaman, futbol ahlâkını ön planda tutup; disiplinli çalışmasıyla, başarıdan başarıya koşmuş bir futbol emektarı.

19 Mayıs 1952 yılında Tekirdağ'ın Çiftlikönü ilçesinde doğan Kızıldağlı, futbol ile küçük yaşta sokak aralarında tanıştı. Genç takımda oynadığı yıllarda Tekirdağ bölgesindeki tecrübeli hocalar tarafından keşfedilerek Çiftlikönüspor formasıyla idmanlara çıkışı, kariyerinin de başlangıcı oldu. Kısa sürede yeteneğinin fark edilmesi ve hocalarının desteği ile amatör liglerde oynamaya başladı.

1965 yılında profesyonel hayatına başlayan Kızıldağlı, birçok kulüpten transfer teklifi almasına rağmen bu teklifleri hiç düşünmeden geri çevirerek; 15 yıl boyunca, Tekirdağspor'a hizmet etti. Bu süreçte hiç bir maçta sakatlanmadı, yedek kalmadı. Hürriyet gazetesi tarafından 1976, 1979 ve 1981 yıllarında Yılın Sporcusu ödülüne layık görüldü. Kariyeri boyunca Türkiye profesyonel liglerinde "En İyi Altıncı Oyuncu" ve hakemler tarafından "Efendi Futbolcu" unvanına layık bulunarak "Tekirdağ Efsanesi" ismini aldı.

Futbolculuk kariyerini Kocaelispor ile yaptıkları jübile maçıyla noktalayan Kızıldağlı, futbolculuğu bıraktıktan sonra futbola olan sevdasını Tekirdağspor'da iki yıl antrenörlük yaparak devam ettirdi. Antrenörlük yıllarından sonra Tekirdağspor klübü bünyesinde dört yıl kadar idari menajerlik de yapan Ziver Kızıldağlı, armasına sevdalı olduğu Tekirdağspor'u tribünden desteklemeye devam ediyor.

"90 dakikayı ayaklarım kan içerisinde bitiriyordum"

Tekirdağ Efsanesi, yüzlerce deplasman ve binlerce kilometre yolun ardından taraftarlarına çok sayıda galibiyet armağan etti. Futbola profesyonelce başlayıp profesyonelce bitiren efsane, kariyerindeki zor günlerini şöyle anlatıyor: "Çok büyük sıkıntılar çekerdik. Bizim zamanımızda statlarda polis yoktu. Kapıda sadece bekçi beklerdi maç boyunca. İzdıraplı günler geçirdik. Takım kaptanı olarak futbolcu arkadaşlarımı korumak için her zaman en önde giderdim. Deplasmanlara benzin yokken gazla giderdik. Yemeğin olmadığı yerde kuru ekmek yiyip çıkardık maçlara. En az 14-15 saat arabanın içinde battaniyelere sarınarak yolculuk yapardık. Otel odalarında soğuktan donardık. Maç içerisinde kramponlarım ayağıma batar ancak o şartlar altında seyircilerimizi mutlu etmeye çalışırdık."

"En gururlandığım an şampiyonluktu"

Tekirdağspor ilk ve tek şampiyonluğunu yaşadığında, takımın kaptanlığını Ziver Kızıldağlı yapmıştı. Takımın 3. Ligden 2. Lige yükselmesinde büyük rol oynayan Kaptan Ziver, o anları şöyle anlatıyor: "Sezon başında şampiyon olacağımıza inanmıştık. Kaptanlık yaptığım dönemde

ben ve takım arkadaşlarımın verdiği emek ve çaba ile şampiyon olduk. 3. Ligden 2. Lige yükseldiğimiz için çok mutluyduk. 10 bine yakın seyirci bizi destekliyordu. Bu atmosferden aldığım keyfi, hiçbir şeyden almamıştım".

"Antrenörlük serüvenim yaşamaya değerdi"

Antrenörlük hayatına başlamadan önce antrenörlük kurslarına katılan Kızıldağlı, bu sayede çok büyük isimlerle tanışma ve çalışma fırsatı buldu. Dünyanın en iyi antrenörlerinden biri olan Alman Teknik Adam Jupp Derwall ve Eski Milli Takım Teknik Direktörlerinden Sepp Piontek gibi değerli teknik adamlarla çalıştı. Bu isimler sayesinde antrenörlük hayatında başarılı günler geçiren Ziver Kızıldağlı'nın aynı zamanda yetiştirdiği futbolcular da vardı. Zamanında Fenerbahçe'nin kalesini koruyan Serdar Kulbilge, Gençlerbirliği'nin kalecisi ve Recep Öztürk ve Yozgatspor'da oynamış olan Hüseyin Karakayış, efsane kaptan Ziver'in elinde yetişen isimlerden sadece birkaçıdır.

"Genç futbolcuların çalışmaktan başka çaresi yok"

Ziver Kızıldağlı, futbolcu gençlere şu tavsiyelerle sesleniyor: "Ben hep futbolcularıma, çalışmaktan başka çareniz yok, diye öğüt verirdim. Eğer ki bu işin içine girdiyseniz, çalışmadan mesafe kat edemezsiniz. Bunun yanında, eğitiminize çok önem vermelisiniz. Gençler her zaman okumaya devam etmelidir. Günümüz antrenörleri eğitilmiş insan istiyor. Bu nedenle genç sporculara en büyük tavsiyem; eğitimlerine her ne olursa olsun devam etmeleridir. Son olarak, ahlâklı olmalısınız. Unutmayın ki; ahlâkın olmadığı yerde, sporcunun olma ihtimali yoktur".